ஊஞ்சல்

பட்டுக்கோட்டை
பிரபாகர்

ரூ.12/-

நம்பாதே நண்பனே!

நம்பாதே
நண்பனே!
பட்டுக்கோட்டை
பிரபாகர்

குளித்து விட்டு வந்த பலராமன் இன்னும் உறங்கிக் கொண்டிருந்த ரஞ்சித் குமாரைப் பார்த்தான்.

"ரஞ்சித், எந்திரி, மணி எட்டாகப் போகுது. இன்னிக்கு நம்ம ரெண்டு பேருக்கும் இண்டர்வியூ இருக்கு' என்றதை சுவரில் ஊர்ந்த பல்லி மட்டுமே கேட்டுக் காண்டு தன் மொழியில் பதில் சொன்னது.

"டேமிட்! இண்டர்வியூ டவுன்! டவுன்!" என்று சொல்லி விட்டுப் புரண்டு படுத்து நெகிழ்ந்திருந்த போர்வையை சரியாக கழுத்து வரை இழுத்து விட்டுக் கொண்டான் ரஞ்சித் குமார்.

பலராமன் வாளியில் இருந்த சோப்புப் பெட்டி எடுத்து ஜன்னல் ஓரமாக வைத்து விட்டு, துவைத்த துணிகளை ஒவ்வொன்றாக உதறி கொடியில் காயப் போட்டான். அந்த அறையின் இரண்டு ஜன்னல்களின் நான்கு ப்ளஸ் கதவுளை முழுக்கத் திறந்து நிறைய வெளிச்சத்தை அனுமதித்து விட்டு, இடுப்பில் ஈரத் துணியோடு சுவாமி படம் முன்பாக வந்து நின்றான்.

கரம் குவித்து, கண் மூடி முணுமுணுத்தான். உரக்க பாசுரம் சொன்னால் ரஞ்சித் குமாருக்குப் பிடிக்காது. சண்டைக்கு

[illegible]
[illegible] தவறாம கும்புடறியே, [illegible] நம்ம பக்தன் நாலு வருஷமா [illegible] வேலை இல்லாம தவிக்கிறா [illegible] அந்த சாமி அக்கறை காட்டுதா? [illegible] 'வேஸ்ட் யுவர் டைம் பலராம்' என்று வாதிடுவான்.

பலராமனுக்கு பொதுவாக வாக்கு வாதங்கள் பிடிப்பதில்லை. முதலில் [illegible]களுடன் எந்த விஷயத்தை எடுத்தாலும் வாதம் செய்வதும், அதில் வெற்றி பெறுவதும் மிகப் பிடித்திருந்தது.

உள்ளுக்குள் உரக்க யோசித்துப் பார்த்த போது இந்த வகை வாதங்களால் அறிவுப் பெருக்கத்தை விட வெறுப்புப் பெருக்கமே அதிகம் கிடைப்பதை உணர்ந்தான். எதிரியை மடக்கி தன் கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல முடியாமல் திணற வைப்பதிலேயே மனம் ஈடுபடுகிறதேயொழிய, எதிர் நபர் சொல்கிற கருத்துக்களில் உண்மையிலேயே விஷயம் இருந்தாலும் ஒரு ஈகோ குறுக்கே நின்று ஏற்றுக் கொள்ள இயலாமல் செய்து வருகிறது. இவன் என்ன சொல்வது! இவனுக்கு ரொம்ப தெரியுமா?

யாருக்கும் அதிகம் தெரியாது என்பதே உண்மை. எனக்குக் கொஞ்சம் தெரியும். உனக்குக் கொஞ்சம் தெரியும். எனக்குத் தெரிந்தது உனக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். யாரும் என்சைக்ளோபீடியாக்களை முழுங்கிக் கொண்டு பிறக்கவில்லை.

பின் எதற்கு 'நான் சொல்வதைக் கேள்! எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்' என்னும் ஜம்பங்கள்! உருட்டல்கள்!

பலராம் யோசித்துப் பக்குவப்பட்டு யாரோடும் வாதம் செய்வதை விட்டு விட்டான். ஒருவன் ஒன்று சொல்கிறானா? அதில் உண்மை இருக்கிறதா என்று யோசி. இல்லையா? அதை அவனிடம் தர்க்கம் செய்து ஸ்தாபிக்க நினைக்காதே. இதுதான் பலராமனின் சமீபத்து கொள்கை.

பலராமன் சாமி கும்பிட்டு விட்டு தனது சூட்கேஸ் திறந்து சலவை பேண்ட், முழுக்கை சட்டை எடுத்து அணிந்து இன் செய்து கொண்டு தலைசீவ ஆரம்பித்தான்.

கீழ் வீட்டுப் பின்பக்கத்துக் கிணற்றடியில் சகடை இழுக்கப்படும், அதன் எண்ணெய் இல்லாததற்கான எதிர்ப்பு கோஷ ஒலி கேட்டது. மூன்றாவது கட்டடத்தில் இருக்கும் ஸ்ரீனிவாசா கபேயில் இருந்து குருமா வாசனையை காற்று ஏந்தி வந்து பலராமன் கொளுத்தி வைத்த ஊதுபத்தி வாசனையை கிண்டல் செய்து கொண்டிருந்தது.

அந்த மாடிப் போர்ஷனில் இரண்டே பகுதிகள் இருந்தன. ஒன்று அறை அல்லது ஹால். மற்றது சிறிய கிச்சன். கிச்சனுக்கு நேரெதிர்புறம் பாத்ரூம்.

அறையில் ஒரே ஒரு மரக்கட்டில். ரஞ்சித் அதில் படுத்துக் கொள்வான். பலராமன் ஜமுக்காளம் விரித்து தரையில் படுத்துக் கொள்வான். ரஞ்சித் குமாருக்கு மாதாமாதம் செலவுக்குப் பணம் அனுப்ப அவனின் ஹைதராபாத் மாமா இருக்கிறார்.

'மாமா எனக்கு எவ்வளவு பணம் அனுப்பியிருக்காருன்னு நான் கணக்கு வச்சிகிட்டு இருக்கேன். எனக்கு நல்ல

வேலை கிடைச்சி, சம்பாதிக்க ஆரம்பிச்சதும் முதல்வேலையா அவர் பணத்தை திருப்பிக் கொடுத்துவிடுவேன்' என்று போன வருடம் சொன்ன ரஞ்சித், இந்த வருடம்,

'என்ன பலராம், வாழ்க்கை இப்படியே போயிடுமா? அவருக்கு பணம் திருப்பித் தராமலே விட்டுடுவேனா? வாட் ப்ளடி இண்டியா! ஒரு வேலை கிடைக்க மாட்டேங்குது' என்றான்.

ரஞ்சித் குமாருக்கு கோபம் வந்தால் இந்தியாதான் கிடைக்கும். ப்ளடி இண்டியா என்று பட்டம் சேர்த்துதான் சொல்வான். ஒரு வேலை கிடைக்க வேண்டும். அதுவும் அவன் படிப்புக்கேற்றதாக இருக்க வேண்டும்.

பலராமனைப் போல சில அனுசரிப்புகள் அவனிடம் இல்லை. பலராமன் அதே வேலையின்மை பிரச்சினையில் இருந்தாலும் ரஞ்சித்குமாரைப் போல இந்தியாவைத் திட்ட மாட்டான்.

மாறாக 'நமக்கு நேரம் சரியில்லைப்பா. அது கூடி வந்துட்டா அப்புறம் நாம தடுத்தாலும் காரியம் விடுவின்னு நடக்கும். அந்த நேரம் எப்போ வரும்னு தெரியாது. அது வர்றவரைக்கும் பொறுமையா இருக்கணும்' என்றான்.

பலராமன் ஒரு வக்கீல் ஆபீசில் பகுதி நேரம் டைப் அடிக்கிறான். ஒரு பணக்கார வீட்டில் மாலை நேரம் சென்று மூன்று ப்ளஸ் டூ பிள்ளைகளுக்கு ஆங்கிலத்திற்கு டியூஷன் சொல்லித் தருகிறான். மிச்ச நேரம் லைப்ரரிக்குப் போய் எல்லா புத்தகமும் படிப்பான். வேகன்சி குறித்துக் கொண்டு வருவான். அப்ளை செய்வான்.

நடுராத்திரியில் திடீரென்று விழித்துக் கொண்டு விளக்குப் போட்டு நோட்டில் ஏதோ எழுதுவான்.

"என்னடா இது தூக்கத்தைக் கெடுத்துக்கிட்டு? என்ன செய்றே லைட்டைப் போட்டுக்கிட்டு?"

"கனவில ஒரு கவிதைடா. காலைல மறந்து போயிடும். அதான் எழுதி வெச்சேன்"

"செருப்படி படுவே ராஸ்கல்!"

உடனே லைட்டை அணைத்து விட்டுப் படுத்துக் கொள்வான்.

பலராமன் தலைசீவி, லேசாகப் பவுடர் போட்டுக் கொணடு மீண்டும் ரஞ்சித் குமாரின் அருகில் வந்து அவன் தோளைத் தொட்டு அசைத்து எழுப்பினான்.

"எந்திரி ரஞ்சித்."

"விடு. நான் தூங்கணும்."

"இண்டெர்வியூ இருக்குடா."

"ஹெல் வித் இட்! நான் வரலை."

"முதன் முதல்ல நம்ம ரெண்டு பேருக்கும் ஒரே கம்பெனிலேர்ந்து இண்ட்டெர்வியூ கார்டு வந்திருக்கு. வரலைன்னா எப்படி?"

"நமக்கு நாமே போட்டி போடறதா?"

"அப்படி ஏன் பார்க்கறே? ரெண்டு பேரும் அட்டெண்ட் செய்யலாம்." யாராச்சும் ஒருத்தருக்கு வேலை கிடைச்சாலும் கொஞ்சம் கஷ்டம் தீருமே ரஞ்சித். வீட்டுக்காரருக்கு பாக்கி, பால்காரனுக்கு பாக்கி."

"ஸ்டாப்!" என்று எழுந்து கொண்ட ரஞ்சித் குமார் சிவப்பாக மெலிந்த தேகத்துடன் இருந்தான். ஒட்டடை படிந்தது போன்று லேசான தாடி அவன் ஒட்டிப்

போன கன்னங்களை மறைக்க பிரயத்தனப்பட்டது.

ரஞ்சித் கை நீட்டி ஸ்டூல் மேலிருந்து சிகரெட் பாக்கெட் எடுக்க, பலராமன் அதைப் பிடுங்கி வைத்தான். "காலங்கார்த்தால எதுக்கு? முதல்ல போய் குளி. தண்ணி நின்னிடும். அப்புறம்... தாடியை ஷேவ் பண்ணி."

"எதுக்கு?"

"இண்டெர்வியூவுக்கு வர்றப்ப கொஞ்சம் டீசண்டா வர்றதில்லையா?"

"நான் வரேன், வரப்போறதில்லை. அது வேற விஷயம். தாடி வச்சா இன்டீசன்ஸியா?"

"நீ வச்சிருக்கிறதுக்குப் பேரு தாடியா? இடுத் திட்டா மாடு மேய்ஞ்சுட்டுப் போன புல்வெளி மாதிரி! உனக்கு அடர்த்தியா வளரலை இல்லே, அப்புறம் எதுக்கு அதைப் போய்ப் படுத்தறே!"

"உதைப்பேன்." போர்வையை மடிக்காமல் குவியலாக அள்ளி ஓரமாகப் போட்டு விட்டு கொட்டாவி விட்டான் ரஞ்சித் குமார். டூத் பிரஷ், சோப் பாக்ஸ் எடுத்துக் கொண்டு, கைலியை இங்கேயே உருவி கொடியில் போட்டு விட்டு ஜட்டியோடு பாத்ருமுக்கு நடந்தான்.

பலராமன் போர்வை மடித்து வைத்து, தலையணைகளை எடுத்து அடுக்கினான். பெட்ஷீட் சரி செய்தான். ஜெனரல் நாலெட்ஜ் புத்தகம் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு புரட்டத் துவங்கினான்.

குளித்து விட்டு வந்த ரஞ்சித் முதல் காரியமாக சிகரெட்டைப் பற்ற வைத்துக் கொண்டு, "என்னையும் வரச் சொல்றியா?" என்றான்.

"ஆமாம்."

"நம்பிக்கை இல்லை பலராம். அவன் மச்சினிக்கு, கொழுந்தியாவுக்கு வேலையைத் தூக்கிக் கொடுத்திருப்பான். இன்டெர்வியூ நடத்திய வகையில் செலவுன்னு ஒரு கணக்கு எழுதி லாபத்துல கழிக்கிறதுக்காகத்தான் நம்மை எல்லாம் வரச் சொல்றான்."

"எப்பவும் பெசிமிஸ்ட்டாவே இருக்காதே."

"அதே மாதிரி எப்பவும் ஆப்டிமிஸ்ட்டாவும் இருக்கக் கூடாது. ரியலிஸ்ட்டா இரு. இன்னைக்கு அப்படித்தானே நடக்குது?"

"எல்லா இடத்திலயும் அப்படித்தான்னு ஒப்புக்க மாட்டேன். நல்லது, கெட்டது ரெண்டும் இருக்கு."

ரஞ்சித்குமார் தலை சீவிக் கொண்டே, "நீ ஆனாலும் ரொம்ப நம்பறேப்பா. எனக்கென்னவோ இன்னைக்கு நாட்ல கெட்டது மட்டும்தான் இருக்கறதாப் படுது. குறுக்கு வழிக்காரன், கோணல் புத்திக்காரன் இவன் எல்லாம் தான் முன்னுக்கு வர்றான். உன்னை மாதிரி புலம்பல் கேஸ் புலம்பிக்கிட்டேதான் இருக்கான். வர்ற விரக்தியில முகமூடி மாட்டிக்கிட்டுப் போய் கொள்ளையடிக்கலாமான்னுதான் தோணுது" என்றான்.

"குப்பையா பேசாதே!"

"பாரு! ஒருநாள் அப்படித்தான் ஆகப் போறோம் நாம்."

"என்னை ஏன் இழுக்கறே?"

"சரி! நான் அப்படித்தான் ஆகப் போறேன்னு நினைக்கறேன். யோசிச்சுப்

பாரு பல்ராம், திருடன்கிட்டே திருடினா தப்பா? திருட்டுக் கொடுத்த திருடன் வெளில சொல்ல முடியாது. கள்ளப் பணம் சேர்த்து வச்சிருக்கிறவனைப் பாத்து ரெண்டரை பிளேடு காட்டினாக் கூட போதும். உதறிடுவான். பீரோ சாவியைத் தூக்கிக் கொடுத்துடுவான். என்ன, கொஞ்சம் மனசாட்சியை கண்டிச்சி வைக்கணும். 'நீ எது நடந்தாலும் எட்டிப் பார்க்காதே'ன்னு சொல்லி வைக்கணும்."

"போதும் ரஞ்சித்! விட்டா திட்டம் போட்டு செயல்படுத்திடுவே போலிருக்கு" என்றான் பலராமன்.

ரஞ்சித் புன்னகைத்து விட்டு பேண்ட் அணிந்து கொண்டதும், ஷூ அணிந்தான். இன்டெர்வியூ கார்டுகளை எடுத்துக் கொண்டு இருவரும் புறப்பட்டு அறையைப் பூட்டி விட்டு இறங்கி வந்து சாலைக்கு வந்தார்கள். பஸ் ஸ்டாப்பில் காத்திருந்தார்கள்.

"இதான் நான் கலந்துக்கப் போற கடைசி இன்டெர்வியூ" என்றான் ரஞ்சித் குமார்.

பரத் கண் விழித்த போது வீடு பற்றிக் கொண்டதைப் போல ஒரே புகை மூட்டமாக இருக்க பதறி, சரியாகக் கூட பதற முடியாமல் இருமி, "நாராயணா!

எங்கே இருக்கே?" அறையை விட்டுக் கத்திக் கொண்டே ஹாலுக்கு ஓடி வந்தான்.

இரண்டு கைகளாலும் புகையைக் கலைக்க முயன்று, "என்னடா பண்றே? தீப்பிடிச்சிருக்கு பாரு!" இங்கும் அங்கும் ஓடினான் பரத்.

கபகபவென்று சிரித்தான் நாராயணன். "நெருப்பு பிடிக்கலை சார், நான் சாமி கும்பிட்டுக்கிட்டு இருக்கேன். வாடை கம்மியா இருந்தாலும் பரவாயில்லை, நிறைய புகை வரணும்னு கேட்டேன். கடைக்காரன் கொடுத்த புது கம்பெனி சாம்பிராணி சார். கடைக்காரன் ஏமாத் தலை" என்றான். இப்போதுதான் லேசாக புகை நடுவில் உருவம் தெரிந்தான்.

"உன் தலை! தூபக்காலை முதல்ல பின்பக்கம் கொண்டு போய் வைச்சிட்டு வாடா முட்டாள்!" என்று பரத் ஹாலில் இருந்த இரண்டு மின்சார விசிறிக ளையும் முழு வேகத்தில் சுழல விட்டு ஜன்னலின் கதவுகளை எல்லாம் திறந்து வைத்தான்.

புகை கலையத் துவங்க, 'டிங் டாங்' என்று அழைப்பு மணி கேட்டது.

பரத் போய் கதவைத் திறக்க, பக்கத்து வீட்டுக்காரர் ஒரு பக்கெட் வாளியோடு நின்று கொண்டிருந்தார்.

"எங்கே, எங்கே நெருப்பு? டோண்ட் வொர்ரி பரத், பதட்டத்தில உங்களுக்கு கை, கால் ஓடாதுன்னு எனக்குத் தெரியும், அதானல நானே ஃபயர் சர்விசுக்கு போன் செய்துட்டேன். இதோ வந்துகிட்டே இருக்காங்க. அதுக்குள்ளே நம்மால முடிஞ்சதைச் செய்வோம். வழி விடுங்க."

பரத் தலையில் கை வைத்துக் கொண்டு "விழிஞ்சது!" என்றான். "அய்யா, இங்கே நெருப்பு எதுவும் பிடிக்கலை. என் நாராயணன் புது வகை சாம்பிராணி போட்டு சாமி கும்பிடறான். அவ்வளவு தான்" என்று கதவைச் சாத்தினான்.

பின் பக்கத்திலிருந்து வந்த நாராயணன், "என்ன புகை! என்ன புகை! கொஞ்சம் வாசனையும் இருந்தது இல்லை?" என்றான்.

"டேய்! நீ உதை வாங்கப் போறே. இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில இங்கே ஃபயர் சர்வீஸ்லேர்ந்து வரப் போறாங்க!"

"எத்தனை பேர் வருவாங்கன்னு சொல்லிடுங்க இப்பவே. அப்புறம் இடீர்னு எழு காபி கொண்டான்னு சொன்னா பாலுக்கு நான் எங்கே போவேன்?"

"அய்யோ! இடியட்! பக்கத்து வீட்டுக் காரன் நம்ம வீட்ல நெருப்பு பிடிச்சிருக் குன்னு ஃபயர் சர்வீசுக்கு... அதாவது நெருப்பு சேவைக்கு போன் பண்ணிட் டான். டிங்கி, டிங்கின்னு மணியடிச் சுக்கிட்டு சிவப்பு வண்டில தண்ணி பைப்போட வரப் போறாங்கடா முட்டாள்."

நாராயணன் விஷயத்தின் தீவிரம் புரியாமல் வயிற்றைப் பிடித்துக் கொண்டு சிரிக்கத் துவங்கி, "பக்கத்து வீட்டுக் கிழம் என்ன ஒரு முட்டாள் பாருங்க! நெருப்புக்கும் சாம்பிராணி புகைக்கும் வித்தியாசம் தெரியலையே" என்றான்.

அவனை முறைத்து விட்டு பரத் போன் எடுத்து ஃபயர் சர்வீஸ் அழைத்து, "குட்மார்னிங் சார், கொஞ்சம் முன்னாடி உங்களுக்கு போன் வந்ததே" என்று விவரம் சொல்லி வண்டி வர வேண்டாம்

என்று கேட்டுக் கொண்டான்.

"எப்படி அணைச்சிங்க சார்?"

"எச்சி துப்பி அணைச்சுட்டோம்" என்று
வைத்து விட்டு பெருமூச்சு விட்டான் பரத்.
இன்னும் சிரித்து முடிக்காத நாராயணனை
முறைத்தான். "ஸ்டாப் யுவர் நான்சென்ஸ்!
வாங்கின சாம்பிராணி எல்லாத்தையும்
முதல்ல குப்பையில கொட்டிட்டு வா!"

'ஏன், புகை நல்லாத்தானே வருது?"

"சொன்னதை செய்யப் போறியா
இல்லையா?"

"சரி, முறைக்காதீங்க. நான் எது
செஞ்சாலும் குத்தம்தான்..." நாராயணன்
முனகிக் கொண்டே சாம்பிராணி தூளைக்
கொட்டி வைத்திருந்த டப்பாவை
எடுத்துக் கொண்டு பின்பக்கம் போனான்.

பரத் ஷேவிங் செட் எடுத்து வைத்துக்
கொண்டு ஷேவ் செய்யத் துவங்க, பக்கத்து
வீட்டில் இருந்து தொடர்ச்சியான இருமல்
ஒலி கேட்டது. அது அதிகரித்து நான்
கைந்து பேர்களின் இருமல் ஒலி கேட்டது.

"ஏன், நாராயணா, பக்கத்தில புதுசா
டி.பி. ஆஸ்பத்திரி எதுவும் திறந்திருக்
காங்களா என்ன... இப்படி இருமுறாங்க?
சுட்டடமே இடிஞ்சிடும் போலிருக்கு."

நாராயணன் பதில் சொல்லாமல்
சிரிப்பை அடக்கிக் கொண்டான்.

"எதுக்குடா சிரிக்கறே?"

இப்போது பக்கத்து வீட்டிலிருந்து
லேசாக புகை ஜன்னல் வழியாக உள்ளே
வரத் துவங்க...

"என்னடா இது, அவங்க வீட்லயும்
இதே சாம்பிராணி வாங்கிட்டாங்களா?"

"உங்களுக்குத்தான் புகை பிடிக்க
"உங்களுக்குத்தான் புகை பிடிக்க
லையே, ஜன்னல் கதவை சாத்திடுங்க"

என்று நாராயணன் எல்லா கதவுகளையும்
சாத்தி விட்டு மீண்டும் சிரித்தான்.

"எதுக்குடா சிரிக்கிறே?"

"வாங்கின எல்லா சாம்பிராணியையும்
நீங்க கொட்ட சொன்னீங்களா, நான்
எடுத்துக்கிட்டுப் போனேனா, பக்கத்து
வீட்டுப் பின்பக்கம் குப்பையைக் குவிச்சி
எரிச்சிருப்பாங்க போலிருக்கு. தகதகன்னு
நெருப்பா இருந்திச்சி.வாங்கின சாம்பிரா
ணியை வேஸ்ட் பண்றதுக்கு மனசில்லை.
எல்லாத்தையும் அதில கொட்டிட்டேன்.
அதான் புகை. கவலைப்படாதீங்க. கொசு
பூரா செத்துடும்"

பரத்திற்கு சிரிப்பதா, அழுவதா என்று
புரியவில்லை.

வலது உள்ளங்கையால் முன் மண்டை
யில் மடேர் என்று தட்டிக் கொண்டான்.
"உன்னை வேலைக்கு வச்சிருக்கேன்
பாரு! என்னை சொல்லணும்."

"இப்படி சும்மா என்னை கோவிச்சுக்
கிட்டா, நான் வீட்டை விட்டுப் போய்டு
வேன்."

"அந்த நல்ல காரியத்தை எப்ப செய்யப்
போறே நாராயணா?"

"போங்க சார்! கிண்டல்தானே
வேணாங்கறது" என்று சமையலறைக்குச்
சென்றான் நாராயணன்.

பரத் ஷேவிங்கை தொடர்ந்தான்.

ஒலித்த போனை எடுத்தான். ஷேவிங்
சோப் நுரை ரிசீவரில் பட்டு விடாமல்
இரண்டு இஞ்ச் தள்ளிப் பிடித்து, "ஹலோ,
பரத் ஸ்பீக்கிங்" என்றான்.

"சுசிலா பேசறேன். அரை மணி நேரமா
பட்டு சேலை கட்டிக்கிட்டு வெய்ட்
பண்ணிக்கிட்டிருக்கேன். என்ன பண்

ணிட்டு இருக்கீங்க?"

"ஆம்பளைங்க மட்டும் செய்ற ஒரு காரியம் பண்ணிட்டு இருக்கேன்."

"எரிச்சலா இருக்கேன். புதிர் வேறயா?"

"ஷேவிங்! ஷேவிங்!"

"அதென்ன ரெண்டு தடவை?"

"பிளேடு மழுங்கிடுச்சி. அதான் ரெண்டு தடவை இழுத்துக்கிட்டு இருக்கேன். அது சரி, நீ எதுக்கு பட்டு சேலை எல்லாம் கட்டிக்கிட்டு இருக்கே? வரலட்சுமி நோம்பா?"

"உதை விழும் ராஸ்க்கல். இன்னிக்கு என் ஃபிரண்டு மேரேஜ். நீங்களும் வர்றதா சொன்னீங்க. ஒம்போது மணிக்கு முகூர்த்தம், மணி இப்ப எட்டே கால்! உங்களை ஆறு மணிக்கே எழுப்பி விடச் சொல்லியிருந்தேனே, நாராயணன் எழுப்பலியா?"

"அவனோட புகைதான் எழுப்பிச்சி."

"என்னது?"

"நேர்ல சொல்றேன். இங்கே அரை மணி நேரமா ஒரே... அதென்னமோ பாரம்னு சொலலுவாங்களே, என்னது?"

"குளோரோபாமா?"

"அதே... சரி. இன்னும் பத்து நிமிஷத்தில டிரெஸ் பண்ணிட்டு, குளிச்சுட்டு காரை எடுத்துட்டு வந்துடறேன். கல்யாணம் அட்டெண்ட் செய்துட்டு அப்படியே ஆபீஸ் போய்டலாம். நல்லாவே இருக்கும் சுசி!"

"என்ன?"

"உனக்குப் பட்டுப் புடவை! எல்லா அழகையும் பதுக்கிடாது? அப்படியேவா ஆபீஸ் வரப் போற?"

"ஹேண்ட் பேக்ல வேற டிரெஸ் வச்சிருக்கேன். ஆபீஸ்ல வந்து மாத்திக்குவேன்."

"அதான பார்த்தேன். அப்புறம் உன் ஜன்னல்ல இப்ப உனக்கு எதிர்ல ஒரு குரூப்பா பொண்ணுங்க போய்கிட்டிருக் காங்களா?"

"ஆமாம். நாலுபேர் போய்கிட்டி ருக்காங்க."

"அதுல ஒருத்தி கறுப்பு பிரா போட்ருக் காளா?"

"மைகுட்னெஸ்! எப்படி? எப்படி கரெக்ட்டா சொல்றீங்க?"

"எத்தனை வருஷமா சர்வே பண்ணி முடிவுக்கு வந்திருக்கேன். மூணு வெள்ளைக்கு ஒரு கறுப்புங்கறது ஸ்டேட்ஸ்டிக்ஸ் சுசி."

"யு டர்ட்டி ஸ்கவுண்ட்ரல்! நேர்ல வச்சிக்கிறேன்" என்று சுசீலா எதிர் முனையில் போனை வைத்ததும் பரத் சிரித்துக் கொண்டான்.

ஷேவிங் முடித்து குளிக்கச் சென்றான்.

சுசீலா மயில் கழுத்தின் நிறத்தில் புள்ளி சரிகையிட்ட பட்டுப் புடவை கட்டி, தனது கூந்தலை ஜ்வலிக்கும் பிளாஸ்டிக் சமாச்சாரம் கொண்டு கட்டுப்படுத்தி நடு முதுகு வரை அருவியாய் அருவியாய் வழிய விட்டிருந்தாள். ஜிகினா தூவின மாங்கா ஸ்டிக்கர் பொட்டு ஒட்டி, கழுத்தில் கிரிஸ்டல் டாலருடன் மெல்லிய செயின் போட்டு, உறுத்தாமல் லிப்ஸ்டிக் தடவிக் கொண்டிருந்தாள்.

காரை மெதுவாக ஓட்டிக் கொண்டிருந்தான் பரத்.

"மைகாட்! மறந்தே போய்ட்டேன்"

என்றாள் சுசீலா.

"இல்லை சுசி. மறக்காம போட்டுக் இட்டிருக்கே. நான் பார்த்தேன்" என்ன் பரத்.

"பிரசண்ட்டேஷன் வாங்க வேணாமா?"

அந்தப் பெரிய டிபார்ட்மெண்ட் ஸ்டோர்ஸ் வாசலில் காரை நிறுத்தின பரத், நீயே போய் வாங்கிட்டு வந்துடு நான் கார்லயே வெய்ட் பண்றேன்" என்றான்.

சுசீலா உள்ளே செல்ல, டேப்பில் கேஸட்டை திருப்பிப் போட்டு விட்டு நிமிர, அருகில் பஸ் ஸ்டாப்பில் பலராமையும், ரஞ்சித் குமாரையும் பார்த்தான்.

பரத் உடனே காரை விட்டிறங்கி நடந்து, "ஹலோ பலராம்! எப்படி இருக்கேப்பா?" என்றான்.

பலராம் சில [illegible]ளாகள் கழித்து அவனை அடையாளம் புரிந்து கொண்டு, "பரத் நீயா? ரொம்ப பிரபலமாய்டேப்பா உன்னை பார்க்க வரணும்னு நினைச்சிட்டு இருந்தேன். பைதிபை இவன் ரஞ்சித் குமார். என் ஃப்ரெண்டு. என் கேஸ்தர்ன் ரெண்டு பேரும் வேலை தேடிட்டு இருக்கோம்."

"ஹலோ" என்று ரஞ்சித் குமாருடன் கை குலுக்கின பரத். "எங்கே போகணும்?"

"ரெண்டு பேருக்கும் ஒரே கம்பெனி லேர்ந்து இண்டெர்வியூ" என்று கம்பெனி பெயரைச் சொன்னான் பலராமன்.

"போற வழிதான். வாங்க, இறக்கி விட்டுட்டுப் போறேன்."

இருவரும் வந்து பின் சீட்டில் ஏறி

கொண்ட, பரிசுப் பார்சலுடன் வந்து ஏறின சுசீலாவை அவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்து காரை ஸ்டார்ட் செய்தான் பரத்.

கம்பெனி வாசலில் இறக்கி விட்டு விட்டு தன் விசிட்டிங் கார்டு எடுத்துக் கொடுத்தான் பரத். "எப்ப வேணாலும் வா. பழைய கதை பேசி எத்தனை நாளாச்சு. தென், சீ யு!"

மறுபடி காரை ஓட்டத் துவங்கியதும், "என்ன அது பழங்கதை!" என்றாள் சுசீலா.

"காலேஜ் லைஃப் சமாச்சாரங்கள். இவன் சரியான கோழை. ஆனா ஒரு பொண்ணை லவ் பண்ணான். அந்தப் பொண்ணுக்கு லவ் லெட்டர் எழுதணும்னு ஆசை. ஆனா தைரியமில்லை. என்னை எழுதித் தரச் சொல்வான். நானும் எழுதிக் கொடுத்தேன். கடைசில என்ன ஆச்சு? அந்தப் பொண்ணு எனக்கு லவ் லெட்டர் எழுதிட்டா உங்க காதலை ஏத்துக்கறேன்னுட்டு."

"அதெப்படி?"

"லவ் லெட்டர் எழுதிட்டு சீமே மறந்துட்டு என் கையெழுத்தையே போட்டுத் தொலைச்சுட்டேன். அந்தப் பொண்ணோ மகா கறுப்பு. கறுப்பா இருந்தாலும் பரவால்லைன்னு பார்த்தா இஸ்திரி போட்ட மாதிரி ஒரு பிகர்! யம்மாடி, உனக்கு லவ் லெட்டர் பலராமன் சார்பாதான் எழுதினேன்னு அவளுக்கு வணக்கம் சொல்லி கழட்டி விடறதுக்குள்ளே... போதும், போதுமனு ஆய்டுச்சி, அவ ஒரு டீலுக்கு வந்தா."

"என்ன டீல்?"

"என்னை நீங்க காதலிக்கலைன்னாலும் பரவால்லை. ஒரே ஒரு முத்தம்

கொடுத்தகனுமாம். அதுவும் பிரெஞ்ச் கிஸ்!"

சுசீலா படபடப்பாகி, "அப்புறம்? கொடுத்தீங்களா?"

"வேற வழி! ஆனா பார்க்க சகிக்காம கண்ணை மூடிக்கிட்டேன்."

"யு... கன்னிங, கட்த்ரோட் ஃபெல்லோ!"

இரண்டு கைகளாலும் பரத் தோளில் சுசீலா குத்த, கார் நேர்ப்பாதையை விட்டு விலகி ஒரு க்ளோசிங் பிராக்கெட் போட்டு விட்டு மீண்டும் நேராகியது.

அந்த கம்பெனியின் இண்டெர்வியூ நடக்கும் அறை முதல் மாடியில் இருந்தது. எதிரே பெரிய ஹால் இருந்தது. மூன்று புறமும் கண்ணாடி ஜன்னல்கள். சாலைகளின் இயக்கங்கள் லேசான சத்தத்துடன் தெரிந்தன, கேட்டன. பல நிறங்களில் பாலிமர் நாற்காலிகள் போட்டிருந்தார்கள்.

இண்டெர்வியூவிற்கு அழைக்கப்பட்டிருந்த நாற்பத்தி சொச்ச பேர்களில் ரஞ்சித் குமார் நீங்கலாக எல்லோரும் ஷேவிங் செய்திருந்தார்கள்.

பியூன் வந்து எல்லோரிடமும் இண்டெர்வியூ கார்டுகளை சேகரித்துக்

கொண்டு சென்றான். பொதுவாய் பெரிய டேபிள் இருந்தது. அதன் மேல் ஆங்கில நாளிதழ்களையும், பல மேகசின்களும், அந்த கம்பெனியைப் பற்றிய விபரங்கள் அடங்கிய புத்தகங்களும் கிடந்தன.

"ரஞ்சித், அந்த ஹவுஸ் ஜர்னல் எடுத்துப் படி. இந்த கம்பெனியைப் பத்தின விபரங்கள் தெரிஞ்சி வச்சிக்கலாம்" என்றான் பலராமன்.

"அதை விட இந்த கம்பெனிக்கு எம்.டி. யாரு, அவனுக்கு சின்ன வீடு யாருன்னு தெரிஞ்சா சிபாரிசு செய்யச் சொல்லி கேட்டுப் போகலாம்."

"அப்படியே யாராச்சும் இருந்தாலும் உனக்கு சிபாரிசு செய்வாங்களா?"

"உன்னோட ஷோ கால்ட் புருஷனை விட நான் நாலு மடங்கு பெட்டர்னு நிரூபிக்க ஒரு சந்தர்ப்பம் கேப்பேன். கிடைச்சா நிரூபிப்பேன். அப்புறம்நான் கேக்காமலேயே சிபாரிசு செய்வாங்க."

"உன் மனசு ரொம்ப குப்பையா இருக்கு ரஞ்சித்."

"லீவ் இட் ஆஸ் சுஸ்" என்றான் ரஞ்சித் குமார்.

ஒரு மணி நேரத்திற்குப் பிறகு ரஞ்சித் குமாரை பியூன் அழைத்தான். ரஞ்சித் குமார் சிக்லெட் மென்று கொண்டிருந்தவனை "துப்பிட்டுப் போடா" என்றான் பலராமன்.

"மாட்டேன்" என்று மென்று கொண்டே அறைக்குள் சென்றான் ரஞ்சித் குமார்.

இண்டர்வியூ கமிட்டியில் மூன்று பேர்கள் இருந்தார்கள். நடுவில் அமர்ந்திருந்த ஜெனரல் மானேஜர். பாதி

வழுக்கையாய், மீசை இல்லாமல் கோல்டு பிரேம் கண்ணாடி அணிந்திருந்தார். அவருக்கு வலது புறம் பாப் வெட்டின ஸ்லீவ்லெஸ் ரவிக்கை அணிந்த ஒரு லேடியும், இடது புறம் ஸபாரி அணிந்த உயர் பதவி அதிகாரி ஒருவரும் அமர்ந்திருந்தனர்.

ரஞ்சித் குமார் குட்மார்னிங் எதுவும் சொல்லவில்லை. உட்காரச் சொல்லி அனுமதி எதுவும் எதிர்பார்க்கவில்லை. நேராகச் சென்று எதிர்புறம் போடப் பட்டிருந்த நாற்காலியில் கால் மேல் கால் போட்டு அமர்ந்து கொண்டான். சிக்லெட்டை தொடர்ந்து அலட்சியமாக மென்று கொண்டிருந்தான்.

மூன்று பேரும் தங்களுக்குள் பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

"மிஸ்டர் ரஞ்சித் குமார், நீங்கள் வந்திருப்பது இண்டெர்வியூவிற்கு, சினிமா தியேட்டருக்கு அல்ல" என்றார் ஆங்கிலத்தில் ஜி.எம்.

"என்னைப் பொறுத்தவரைக்கும் ரெண்டும் ஒண்ணுதான் சார். சும்மா பொழுது போகலைன்னுதான் இங்கே வந்தேன்" என்றான் தமிழில் இவன்.

"பண்பாட்டுடன் நடந்து கொள் ளுங்கள்."

"ஏன் இப்ப என்ன அவுத்துப் போட்டுட்டா ஆடிக்கிட்டிருக்கேன்."

"என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக் கிறீர்கள் உங்கள் மனதில்?"

"இந்த இண்டெர்வியூ வெறும் ஹம் பக்னு நினைக்கிறேன். ரெண்டு வேகன் சிக்கு யாருக்கு வேலை தர்றதுன்னு நீங்க ஏற்கனவே தீர்மானிச்சுட்டீங்க. சும்மா இருக்கள்...

வேலை வெட்டி இல்லாத பசங்க தானேன்னு எங்களை எல்லாம் வரச் சொல்லி பொழுது போக்கறதுக்காக கேள்வி கேட்டுகிட்டிருக்கீங்க. உங்க மனசாட்சியைத் தொட்டு இதை மறுக்க முடியுமா?"

"மிஸ்டர் ரஞ்சித் குமார், உங்கள் உணர்ச்சிகள் எங்களுக்குப் புரிகின்றன. பல ஏமாற்றங்களை நீங்கள் சந்தித்திருக்க வேண்டும். அந்த விரக்தியால் பேசுகி றீர்கள். சில கம்பெனிகளில் அப்படி இருக் கலாம். எங்கள் கம்பெனியில் இல்லை. திறமைக்குத்தான் இங்கு முதலிடம்."

"யார்கிட்ட காது குத்தறீங்க?"

"இண்ட்டெர்வியூ வைக்காமல், கேள்விகளை கேட்காமல் திறமைகளை மதிப்பிட முடியாது. இப்படி நீங்கள் வீம்புக்கு வாதம் செய்தால் உங்களை இண்டெர்வியூ செய்யாமலேயே வெளியில் அனுப்ப வேண்டி வரும்."

"நான் என்ன பதில் சொல்றதுக்கா வந்தேன்? நான் தீர்மானிச்சிட்டேன், பிளேடு, கத்தி, அருவாள்னு வாங்கப் போறேன், வீடு பூந்து கொள்ளைய டிக்கலாம்னு திட்டம் போட்ருக்கேன். அதுக்கு முன்னாடி கடைசி, கடைசியா இண்டெர்வியூ ஒண்ணு அட்டெண்ட் பண்ணலாம்னு தோணிச்சி."

"இதுதான் எல்லை.. மரியாதையாக வெளியே போகிறீர்களா?"

"மாட்டேன். உங்க மூணு பேரையும் நான் சில கேள்விகள் கேப்பேன். பதில் சொல்லணும். அப்பதான் கேள்வி கேக்க உங்களுக்கு தகுதி இருக்கான்னு தெரிஞ்சுக்க முடியும். ஹேய் லேடி,

சொல்லு, எகிப்து நாட்டின் தேசியப் பறவை எது?"

"எனக்கு வேறு வழியில்லை. நான் செக்யூரிட்டியை அழைத்தேயாக வேண்டும்."

ஜெனரல் மானேஜர் இன்டெர்காம் எடுத்துப் பேசத் துவங்க, ரஞ்சித் குமார் பாய்ந்து இன்டெர்காம் செட்டைப் பிடுங்கி கீழேப் போட்டு உடைத்தான். மேஜை மேல் இருந்த காகிதங்களை அள்ளி அறையெங்கும் வீசினான். ஒரு நாற்காலியை காலால் உதைத்து, பேப்பர் வெயிட் எடுத்து அருகில் இருந்த ஜன்னலில் கண்ணாடியை உடைத்தான்.

இதற்குள் உள்ளே ஏற்பட்ட சத்தத் தால் பதட்டத்துடன் எட்டிப் பார்த்த பியூன் ஓடிச் சென்று செக்யூரிட்டியை அழைத்து வர, இருவருமாக சேர்ந்து வெறி பிடித்தவன் போல எல்லா பொருள் களையும் கலைத்துப் போட்டுக் கொண்டி ருந்த ரஞ்சித் குமாரை அழுத்திப் பிடித்துக் கொள்ள...

"போலீசைக் கூப்பிடுங்கள்" என்றாள் லேடி..

மேனேஜர் போன் எடுத்து அவசர போலீசை அழைத்தார்.

"நேர்முகத் தேர்வின் போது விரக்தியின் காரணமாக உணர்ச்சி வசப்பட்டு செயல்பட்டதாக கூறும் ரஞ்சித் குமாரின் கூற்றை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை. கலாட்டா செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன்தான் அவர் நேர்முகத் தேர்வுக்கு வந்திருக் கிறார். அங்கே அநாகரிகமான முறையில்

நடந்து கொண்டிருப்பதோடு, அலுவலகப் பொருள்களுக்கும் சேதம் விளைவித்து இருப்பதை கண்டித்து, இளைஞர் என்பதாலும், முன் விரோதமற்ற உணர்ச்சி பூர்வமான செயல் என்பதாலும் பதினைந்து நாட்கள் சிறை தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று தீர்ப்பு கூறுகிறேன்" என்றார் நீதிபதி.

போலீஸ் வேனில் ஏறும் முன்பாக ரஞ்சித்குமார் பலராமனைப் பார்த்தான்.

"எவ்வளவு தூரம் ஆய்டுச்சி பார்த்தியா? நீ வரலைன்னு சொன்னே. நான் கேக்கலை. வற்புறுத்தி அழைச் சுட்டுப் போனதாலதானே இப்படி..." என்று கண் கலங்கினான் பலராமன்.

"இதெல்லாம் எதிர்பார்த்துதான் செஞ்சேன் பலராம். என்ன இப்போ? இப்ப எல்லாம் ஜெயிலுக்கு போய்ட்டு வந்தவன்னு சொன்னா ஒரு மதிப்பு இருக்கும்."

"அது சரி, அடுத்த தடவை வேலைக்கு அப்ளை பண்றப்ப எக்ஸ்டரா குவாலிஃபி கேஷன்னு சொல்லிக்க முடியுமா ரஞ்சித்?"

"இனிமே யார் வேலைக்கு அப்ளைப் பண்ணப் போறா? உள்ளே போறேன்ல. அங்கே நம்ம சகோதரர்கள் கிட்ட தொழில் ரகசியங்கள் கத்துக்கிட்டு வந்து விஜயதசமி பார்த்து ஆரம்பிச்சுட வேண்டியதுதான். நீ ஒரு நாலு நல்ல கத்தியா வாங்கி வை பலராம்."

"உளறாம போ" என்றான் பலராமன்.

ரஞ்சித்குமார் போலீஸ் வேனில் ஏறிக் கொண்டு சிரித்தபடி கையசைத்தான்.

அத்தியாயம் : 4

ரஞ்சித் குமார் பதினைந்து நாட்கள் கழித்து சிறையை விட்டு வெளியே வந்தான். கைகளைக் கோர்த்து உயர்த்தி சோம்பல் முறித்தான். நடந்தான்.

அந்தப் பெட்டிக் கடையில் நின்று சிகரெட் வாங்கி உதட்டில் வைத்து நெருப்புப் பெட்டி கேட்ட போது, ஒரு கை லைட்டரை கிளிக் செய்து தீ மொட்டை அவன் சிகரெட்டுக்கு முன்பு பிடித்தது.

பற்ற வைத்து கொண்ட ரஞ்சித் நிமிர்ந்து பார்த்தான்.

அவன் லெதர் ஜெர்கின் அணிந்திருந்தான். தலையில் அடர்த்தியான முடி ஒரிஜினலா, விக்கா என்று சந்தேகப்பட வைத்தது. தாடி வைத்திருந்தான். கருகரு வென்ற மீசை, கேன்வாஸ் ஷூ அணிந்திருந்த அவன் தன் சிகரெட்டையும் பற்ற வைத்துக் கொள்ள...

"என் பேர் சந்தானம். உன்னோட கொஞ்சம் பேசணும்."

அவன் குரல் மிக்ஸியில் கூழாங்கற்களை அரைத்தது போல கரடு முரடாய் இருந்தது.

"என்னோடவா?" சந்தேகத்துடன் கேட்டான் ரஞ்சித்.

"நீதானே ரஞ்சித் குமார்? இண்டர்வியூல கலாட்டா பண்ணினதுக்காக, பதினைஞ்சி நாள் ஜெயிலுக்குப் போயிட்டு இன்னைக்குத்தான் வெளில வந்தவன்."

"ஆமாம். உங்களுக்கு எப்படி தெரியும்?"

"மீன் எங்கே இருக்கும்னு மீனவனுக்குத் தெரியும். பேப்பர்லதான் நியூஸ் போட்டிருந்தாங்களே விபரமா."

"என் கூட என்ன பேசணும்?"

"ரகசியமா பேச வேண்டிய விஷயம். கார்ல போயிட்டே பேசலாமே."

"காரா?"

தூரத்தில் சுட்டிக் காட்டினான் சந்தானம். அங்கே ஒரு கறுப்பு அம்பாஸிடர் நின்று கொண்டிருந்தது.

ரஞ்சித்குமாருக்கு சுவாரசியம் ஏற்பட்டது. என்ன ஆகி விடும்? போய்ப் பார்த்தால் என்ன?

"போகலாம்" என்றான் ரஞ்சித் குமார்.

காரை லாவகமாக ஓட்டினான் சந்தானம். காரின் டேப் ரிக்கார்டர் இதமான சத்தத்தில் ஸ்டீவி வொண்டரின் எலக்ட்ரானிக் குரலை நிறைத்துக் கொண்டிருக்க... வைக்கப்பட்டிருந்த பெர்ஃப்யூமின் மணம் ரம்மியமாக இருந்தது. ஒரு பறவை வுல்லன் பொம்மை காரின் அசைவுக்கு தக்கபடி சிறகுகளை விரித்து மடக்கிக் கொண்டிருந்தது.

"ரஞ்சித், உனக்குப் பசிக்குதா? முதல்ல சாப்பிட்டுட்டுப் பேசலாமா?"

"பசிக்குது. ஆனா பேசிட்டு சாப்பிடலாம்."

"அறிமுகமில்லாத யாரோ ஒருத்

தரோட இப்படி வர்றது ஒரு மாதிரியா இருக்கா?"

"த்ரில்லா இருக்கு."

"உனக்கு த்ரில் பிடிக்குமா?"

"பிடிக்கும்."

"பார்க்கவா, படிக்கவா?"

"ரெண்டும்..."

"த்ரில்லா செயல்பட பிடிக்குமா?"

"சந்தர்ப்பம் கிடைச்சதில்லை."

"இண்டெர்வியூ நடந்தப்போ நீ நட துக்கிட்டதே ஒரு த்ரில்லான காரியம்."

"அது எரிச்சல்ல வேணுமின்னே செஞ் கலாட்டா!"

"அந்த கலாட்டாவினால் உனக்கு ஜெயில் தண்டனை கிடைச்சதைத் தவி வேற எந்த பிரயோஜனமும் இல்லை. நான் சொல்ற சில த்ரில்லான காரியங்களை நீ செய்யத் தயார்னா உனக்கு அதி லாபமும் உண்டு."

"புரியலை."

"உனக்கு நீதி, நேர்மை, இதிலே எல்லாம் நம்பிக்கை உண்டா?"

"முந்தி இருந்தது. இப்ப இல்லை."

"அப்போ சட்டத்துக்குப் புறம்பான காரியங்கள் செய்ய நீ தயாரா?"

"இனிமே அதுதான் செய்ய போறேன். அதாவது திட்டம் போட் கொள்ளையடிக்கலாம்னு இருக்கேன்."

சந்தானம் சிரித்தான்.

"ஏன் சிரிக்கறீங்க?"

"அது சாதாரண விஷயமில்லை."

"உண்மை. அதனாலதான் திட்ட போட்டுன்னு சொன்னேன்.'

"ரிஸ்க் அதிகம். மாட்டிக்க சான்ஸ் அதிகம். உழைப்பு அதிகம். இது எதுவு

இல்லாத ஒரு வேலை உனக்குக் கொடுத்தா செய்வியா நீ?"

"என்ன வேலை?"

"சாதாரண வேலை. உனக்கு நான் ஒரு பெட்டி தருவேன். அதை நான் சொல்ற ஒரு குறிப்பிட்ட நபர்கிட்ட கொடுத்துட்டு வரணும். செய்தா அஞ்சாயிரம் தருவேன்."

நெஞ்சைப் பிடித்துக் கொண்டான் ரஞ்சித் குமார். "அஞ்சாயிரமா? இந்த சின்ன வேலைக்கா?"

"ஆமாம். சில சமயம் நான் சொல்ற நபர்கிட்டேர்ந்து பெட்டியை வாங்கிட்டு வந்து என்கிட்டே கொடுக்கணும்."

"அந்தப் பெட்டியில என்ன இருக்கும்?"

"நிச்சயமா சட்டத்துக்குப் புறம்பான ஒரு பொருள்தான்னு உனக்கேப் புரிஞ்சிருக்கும். ஆனா அது என்ன, ஏதுன்னு நீ விபரம் கேட்டுக்கக் கூடாது. கேள்வி கேக்க கூடாதுங்கறது அடிப்படையான விதி. நம்பிக்கை துரோகம் செய்யக் கூடாதுங்கறது இரண்டாவது விதி. இதுக்கு நீ சம்மதிச்சி என்னோட சேர்ந்தால் படிப்படியா உன்னை இந்தத் தொழில்ல இன்னும் பொறுப்பான வேலைகளைக் கொடுத்து முன்னேத்திடுவேன். ரொம்ப சீக்கிரத்தில நீ கார், பங்களான்னு பெரிய லட்சாதிபதியாகிடலாம்."

ரஞ்சித்குமாரின் கண்கள் பிரகாசமாக விரிந்தன.

சந்தானம் காரை விக்டோரியா ஹோட்டல் என்கிற நட்சத்திர ஹோட்டலின் பார்க்கிங் பகுதியில் நிறுத்தினான்.

"வா, சாப்பிட்டுக்கிட்டே பேசலாம்" என்றான்.

இருவரும் ஹோட்டலுக்குள் வந்து
தனியாய் இருந்த குளிரூட்டப்பட்ட பார்
ஹாலுக்கு வந்து குறைந்த வெளிச்சமுள்ள
ஒரு மேஜையில் அமர்ந்தார்கள். மெனு
கார்டை புரட்டின சந்தானம், "என்ன
சாப்பிடறே, பிராந்தியா, விஸ்கியா?"
என்றான்.

"எனக்கு பீர்தான் பிடிக்கும்."

வந்த நபரிடம் தனக்கு விஸ்கியும்,
ரஞ்சித்குமாருக்கு பீரும் ஆர்டர்
செய்தான். நிமிடங்களில் வந்தன.
பிளேட்களில் சிப்ஸ், சுண்டல், கடலை
என்று கொரிப்பதற்கு வைத்து விட்டு
அவன் அகன்றதும்...

"என்ன சொல்றே?" என்றான் சந்தானம்
பருகிக் கொண்டே.

"நான் ரெடி" என்றான் ரஞ்சித் குமார்.
"நான் இந்த சமுதாயத்திலே பெரிய
மனுஷன் ஆகணும். அதுக்காக எந்த
குறுக்கு வழிகளிலேயும் இறங்க நான்
தயாராகிட்டேன்."

"வெரிகுட், கை குடு" அவன் கையைக்
குலுக்கின சந்தானம், "நீ மட்டும் தனியா
இருக்கியா? பேரண்ட்ஸ் இருக்
காங்களா?"

"அவங்க இல்லை. மெட்ராஸ்ல எனக்கு
யாருமில்லை. ஹைதராபாத்ல ஒரே ஒரு
மாமா இருக்கார். இங்கே ட்ரிப்ளிகேன்ல
நானும், என் ஃபிரண்டு பலராமன்னு
ஒருத்தனும் ஒரு மாடிப் போர்ஷன்
வாடகைக்கு எடுத்து தங்கி இருக்கோம்."

"அப்படியா? கூடிய சீக்கிரம் நீ தனியா
பிரிஞ்சி வேற இடத்தில தங்கிக்கோ
அதுதான் நம்ம தொழிலுக்கு வசதி
உடனே செய்யாதே. உன் ஃபிரண்டு

சந்தேகப்படலாம். அப்புறம்... இது
ரகசியமான தொழில். உன் ஃபிரண்டு
கிட்டே எதை, எதை சொல்வே?"

"சேச்சே! மூச்சே விட மாட்டேன்.
அதிலயும் அவன் கொஞ்சம் நியாயவாதி.
அவன்கிட்ட சொன்னா அவ்வளவுதான்.
அதனால யார்கிட்டயும் மூச்சு விட
மாட்டேன்" என்றான் ரஞ்சித் குமார்.

"உன் திருவல்லிக்கேணி அட்ரஸ்
சொல்லு" என்று சந்தானம் ஒரு சின்ன
பாக்கெட் நோட்டு எடுத்து குறித்துக்
கொண்டான். "போன்ல உன்னைக்
கூப்பிட முடியாதா?"

"பக்கத்தில சீனிவாசா கபேன்னு
ஓட்டல் இருக்கு. அந்த நம்பர் தர்றேன்.
கூப்புட்டா பையனை அனுப்பி என்னை
கூப்புடுவாங்க."

"வெரிகுட்" என்று அந்த எண்ணையும்
குறித்துக் கொண்டான்.

"சரி, உங்க அட்ரஸ்?"

"சந்தர்ப்பம் வர்றப்ப சொல்றேன்.
இந்தா, இது அட்வான்ஸ்."

சந்தானம் கொடுத்த இரண்டு ஐநூறு
ரூபாய் நோட்டுக்களை பிரமிப்புடன்
வாங்கிக் கொண்டான் ரஞ்சித் குமார்.
ஆயிரம் ரூபாயை முழுதாகப் பார்த்ததே
இல்லை இதுவரை!

"இது அட்வான்ஸ். நாளைன்னைக்கு
காலையில பத்து மணிக்கு ஹோட்டல்
வெல் ரிச் ரெட்ஸ்ட்டாரெண்ட்ல டேபிள்
நம்பர் எட்டுக்கு வா. நான் உனக்காக
வெயிட் பண்றேன்."

"இருங்க, இருங்க!" என்று காகிதம்
தேடி, மேஜை மேல் செருகி வைக்கப்
பட்டிருந்த பேப்பர் நாப்கின்களில்

ஒன்றை உருவி ரஞ்சித்குமார் எழுதிக் கொண்டான். "கரெக்டா வந்துடறேன்" என்றான்.

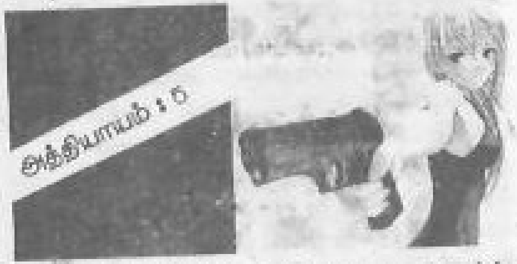

தயானந்தன் கண்ணாடி பார்த்து தலை சீவிக் கொண்டார். டை அடித்த போது விடுபட்ட ஒரே ஒரு வெள்ளை முடி கண் சிமிட்டி மறைந்து கொள்ள, எழுந்து கண்ணாடிக்கு மிக அருகில் வந்து நின்று தேடி அந்த ஒற்றை வெள்ளை முடியைக் கண்டுபிடித்துப் பிடுங்கி எறிந்தார்.

டையில் முடிச்சை சரி செய்து கொண்டு, ஸ்டாண்டில் மாட்டியிருந்த கறுப்பு கோட்டை நளினமாக எடுத்து அணிந்து கொண்டார். கோட்டின் பாக்கெட்டில் வெள்ளை கர்சீப்பை முக்கோணமாக லேசாக வெளியில் தெரியும்படி அமைத்துக் கொண்ட போது...

அறைக் கதவைத் தள்ளிக் கொண்டு உள்ளே வந்த சந்திரனிடமிருந்து குப்பென்று வாடை வீசியது. லேசாக தள்ளாடின அவன், "குட் ஈவனிங் டா." என்றான்.

அவனை முகம் சுளித்துப் பார்த்தார். சீறினார்.

"ராஸ்கல், இந்த வீட்டு வாசல் படியை மிதிக்கக் கூடாதுன்னு சொன்னே

னில்லை, எந்த மூஞ்சியை வச்சிக்கிட்டு உள்ளே வந்தே?"

"இதுக்காக ஒரு தனி மூஞ்சி வாங்கி பொருத்திக்க முடியுமா என்ன? ஆனா டாடி, நீங்க சொன்னதை நான் மீறலை. வாசல்படியை மிதிக்காமல் தாண்டிதான் வந்தேன். நீங்க வேணா டிரைவரை கேட்டுப் பாருங்க. அவன் பார்த்தான்."

"நான்சென்ஸ்! எங்கே வந்தே?"

"பணம் வேணும். வக்கீலுக்கு கொடுக்கணும். கன்சல்ட்டிங் ஃபீஸ்!"

"வக்கீலுக்கா?"

"ஆமாம். உங்க மேல கேஸ் போட்டு எனக்கு சேர வேண்டிய சொத்தை வாங்க வழி இருக்கான்னு வக்கீலை விசாரிச்சிக்கிட்டிருக்கேன் மை டியர் டாடி" என்று விளக்கினான் சந்திரன்.

"என் மேல கேஸ் போட என்கிட்டயே பணம் கேக்கறியா, வெக்கமா இல்லை?"

"இல்லை! கொடுங்க. பத்தாயிரம். நோ ச்செக்ஸ். ஒன்லி கேஷ் ப்ளீஸ்..."

"வெளில போடா நாயே!"

"சும்மா அதையே சொல்லாதீங்க. எனக்கு உங்க சொத்தில உரிமை இல்லையா?"

"இருக்குடா. நீ நல்லபடியா நடந்திட்டிருந்தா! ஊர் பூரா என் மானத்தை கப்பலேத்திட்டே நீ. நீ சுயநினைவோட ஒரு நாளைக்கு ஒரு மணி நேரமாவது இருக்கிறதுண்டா?"

"கிண்டல் வேணாம் டாடி. ராத்திரி தூங்கறப்ப நான் குடிக்கறதே இல்லை. நான் எதுக்கு பணம் கேட்டேன். சொந்தமா தொழில் துவங்கதானே? ஏன் கொடுக்கக் கூடாது?"

"உன்னை நம்பி பைத்தியக்காரன் கூட பணம் கொடுக்க மாட்டான். சொந்தமா தொழில் தொடங்கறானாம். ஏழு பிராஞ்சோட தயானந்தன் இண்டஸ்ட் ரீஸ்னு அவ்வளவு பெரிய ஸ்தாபனம் நடத்திக்கிட்டிருக்கேன். ஒரு நாளாவது எட்டிப் பார்த்திருக்கியா நீ?"

"வந்தேன். எல்லாரும் உங்களையே பாராட்டறாங்க. நீங்க ஆரம்பிச்சி, ஜெயிச்ச தொழிலை நான் நடத்தறதில எனக்கு என்ன பெருமை இருக்கு? நான் தனியா ஒரு தொழிலை ஆரம்பிச்சி அதில என் திறமையை நிரூபிக்க வேணாமா?"

"திறமையா? அப்படி ஒண்ணு இருக்கா உன்கிட்ட?"

"சந்தர்ப்பம் கொடுத்துப் பார்த்தாத்தானே தெரியும்?"

"உன்னைப் பெத்தவண்டா. உன்னைப் பத்தி தெரியாதா எனக்கு? என்ன தொழில்? பிராந்திக் கடையா?"

"டாடி! இப்படி என்னை இன்சல்ட் பண்ணி பண்ணிதான் நான் அதிகமா குடிக்கிறேன். கடைசியா கேக்கறேன். எனக்கு வேண்டியது ஜஸ்ட் டு லேக்ஸ். கொடுத்துப் பாருங்க."

"அப்படியா? இந்த மதுவை பதினைஞ்சி நாள் நீ தொடாம காமி. யோசிக்கிறேன்."

"இது என்னோட பர்சனல் விஷயம். நீங்க குடிக்கிறதில்லையா?"

"யெஸ். ஆனா இப்படி தன் நிலை புரியாத அளவுக்கு இல்லை."

"சும்மா ஏதாச்சும் பேசி என் வாயை அடைக்க வேணாம். எனக்கு ரெண்டு லட்சம் தர முடியுமா, முடியாதா?"

"முடியாதுடா."

[illegible]தயானந்தன் அவனிருப்பதை [illegible]படுத்தி நடக்க...

"[illegible]டி, வேடிக்கை இல்லை. அப்புறம் [illegible] கோர்ட்லதான் சந்திக்க வேண்டி [illegible]ரும்."

"ஆகட்டும். உனக்காக போலீஸ் [illegible]டேஷன் வந்து ஜாமீன்ல எடுத்த அனுபவம் எல்லாம் இருக்கு. புதுசா கோர்ட் அனுபவமும் வந்துட்டுப் போகட்டும்."

விருட்டென்று அறையை விட்டு வெளியே வந்து சிகப்புக் கம்பளம் விரித்த [illegible]டிகளில் இறங்கினார் தயானந்தன்.

அவரை விட வேகமாக இறங்கின [illegible]திரன் அவரை ஒரு தரம் முறைத்துப் பார்த்து விட்டு நடந்து போகும் வழியில [illegible]டப்பாவை காலால் உதைத்துத் தள்ளி விட்டு பங்களாவை விட்டு வெளியேறினான்.

அவன் முதுகைப் பார்த்து பெருமூச்சு விட்ட தயானந்தன், "பார்த்துக்கிட்டு [illegible]க்கீங்களே, நிமிர்த்தி வையுங் [illegible]ளேண்டா" என்றதும் இரண்டு வேலைக்காரர்கள் டப்பாவை நிமிர்த்தினார்கள்.

ஒரு அறையிலிருந்து ஒரு குட்டி [illegible]யைத்தூக்கிக் கொஞ்சியபடி வெளியே வந்த அவரின் மகள் மைதிலி, "அண்ணன் வந்திச்சா டாடி?" என்றாள்.

"அடங்காப் பிடாரி வந்திச்சான்னு [illegible]ளு! அவனுக்கு இதமா சொன்னாலும் [illegible]ரியலை. கோபமா சொன்னாலும் [illegible]ரியலை. முரட்டுத்தனம் மாறாம

பேசறான். ஆத்திரப்படறதா.. கவலை
படறதான்னு தெரியலைம்மா. நா
இளப் வரைக்கும் போய்ட்
வந்துடறேன்."

"சரி டாடி." என்று தலையசைத்
மைதிலி அழகாய், புஷ்டியா
இளமையாய் இருந்தாள். ஆக
அவளை ஒருவன் காதலித்தான்.

அதைப் பற்றி எட்டா
அத்தியாயத்தில் பார்க்கலாம்.

ஹோட்டல் வெல்ரிஸ், அத
ரெஸ்ட்டாரெண்ட் பகுதி.

காலை மணி பத்து. மேஜை எண் எட்
சந்தானம் குளிர்பானம் குடித்
கொண்டு காத்திருந்தான்.

பத்து நிமிடங்கள் கழித்து ரஞ்சித்கும
வந்தான்.

"ரஞ்சித், நீ பத்து நிமிஷம் லேட்."

"ஆமாம். பத்து நிமிஷம்தானே?"

"முட்டாள் மாதிரி பேசாதே. உல
தில ஒரு நிமிஷத்தில என்னென்ன கா
யங்கள் நடக்குதுன்னு உனக்குத் தெ
யுமா? இந்த தொழில்ல பங்குவா
ரொம்ப ரொம்ப முக்கியம். ஒரு நிமி
கூட லேட் பண்ணக் கூடாது."

"ஸாரி சந்தானம்" என்றான் ரஞ்
குமார் உணர்ந்து.

தன் காலடியில் வைத்திருந்த சிறிய
கேஸை எடுத்து மேஜை மேல்
தான் சந்தானம்.

"இதை எடுத்துட்டுப் போ. நம்பர்
, வீரப்ப முதலியார் தெரு,
விலாசத்துக்குப் போ. தினகர்னு
ர் இருப்பார். அவர்தான் தினக
சேரு. கேட்டுட்டு பெட்டியைக்
ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசாதே.

"அவ்வளவுதானா?"

"ரஞ்சித், நீ அங்கே போய் சேர்
ஒரு வேளை நீ போலீஸ் கைல
நிலைமை வந்தா, பெட்டியைத் தூக்கி
தப்பிச்சி ஓடி வந்துடு. பெட்டி
மாட்டிக்காதே. விலங்கும் மீறி
ட்டேன்னு வை. வாயைத்
க்காதே. என்னைக் காட்டிக்
கூடாது. எனக்கு எதுவும்
தியாதுன்னு திரும்பத் திரும்பச்
புரிஞ்சதா?"

சத்தியமா காட்டிக் கொடுக்க
சந்தானம்."

தவறி அப்படி செஞ்சிட்டா,
த்துக்கு முன்னால முந்திக்கிட்டு
தண்டனை கொடுத்துடுவோம்.
நான் ஒருத்தன் சம்பந்தப்பட்
. ஒரு க்ரூப். பொல்லாத க்ரூப்.
பயமுறுத்தறதா நினைக்காதே.
முதல் தடவைங்கிறதாலே
றேன்."

கொடுத்துட்டு உங்களை
யே வந்து பார்க்கட்டுமா?"

! ஒவ்வொரு தடவையும் சந்திப்பு
தை மாத்திக்கிட்டே இருப்பேன். நீ

ஒப்படைச்சிட்டு கடற்கரைக்கு பாரதி [illegible] கொடுத்து விட்டுப்போய் மீதி
சிலைக்கிட்டே வா. அங்கே [illegible] பெற்றுக் கொண்டு சென்று
இருப்பேன். உன்னை போலீஸ் எ[illegible] இருக்கலாம். அநாவசியக்
ஃபாலோ செய்யலைன்னு நிச்ச[illegible] நமக்குத் தேவையில்லை.
தெரிஞ்சா என்கிட்டே வா. இல்லை[illegible] சொன்னபடி குறிப்பிட்ட
என்னை கண்டுக்காம போய்டு. ஒக்[illegible] முதல் தெருவிலேயே இறங்கிக்
"ஒக்கே..." [illegible] ஆட்டோவை அனுப்பி விட்டு
"பெட்டியைப் பூட்டியிருக்கேன். [illegible]
திணகர்கிட்டே இருக்கு. நீ நடுவில எ[illegible] நம்பர் வீட்டைக் கண்டு
ணத்தைக் கொண்டும் திறக்காதே." [illegible] தனி வீடு. தன்னை யாரும்
"என் மேல நம்பிக்கையே இல்ல[illegible] என்று நிச்சயப்படுத்திக்
உங்களுக்கு?" [illegible] அழைப்பு மணியை
"முதல் தடவைங்கறதாலே [illegible]
ளவும் சொல்றேன். பஸ்சில போக[illegible] திறந்தவர் லுங்கியும்,
ஆட்டோலபோ. முதல் தெருவி[illegible] அணிந்திருந்தார்.
இறங்கிக்கோ. அப்புறம் நடந்து போ[illegible] தினகர்?" என்றான்.
தலையசைத்து விட்டு ரஞ்சித்கு[illegible]" என்றார்.
பெட்டியையும் 'குட்லக்' என்ற அவ[illegible]" பெட்டியைக் கொடுத்
ஆசிவாதத்தையும் பெற்றுக் கொ[illegible]
புறப்பட்டான். [illegible] நாள் கழிச்சி போன்ல
[illegible] சொல்லுங்க."

ரஞ்சித்குமார் அந்த ஹோட்ட[illegible]"
வாசலிலேயே ஆட்டோக்கள் [illegible]முக்கு நீங்க என்ன வேணும்?"
இருந்தும், அவற்றைத் தவிர்த்து. [illegible] அதிகமாக ஒரு வார்த்தை
தூரம் நடந்து சாலையில் வந்த [illegible] கூடாது என்று சொன்னது
காலியான ஆட்டோவை நிறுத்தி [illegible] வந்தது.
கொண்டான். "[illegible] நான் வர்றேன்" என்று கூறி
"வடபழனி!" என்று சொல்லி [illegible] விடுவிடுவென்று நடந்தான்.
பெட்டியை மடியில் வை[illegible] சாலைக்கு வந்து மீண்டும்
கொண்டான். கனத்தது. [illegible] பிடித்து "மெரீனா" என்றான்.
என்ன இருக்கும் உள்ளே? தங்[illegible] சந்தானம் ஒரு பழைய
போதைப் பொருளா? கள்ள நோட்[illegible] இருக்கலாம். அவனை
எதுவாய் இருந்தால் என்ன? [illegible] சந்தேகப்பட்டுத் தொடர்
இருட்டுத் தொழிலிலும் சில நேர[illegible] ரெண்டு சோதனை போடு
களை கடைப்பிடிப்பது நல்லது. சொ[illegible] அதனால் இந்தத் தொழிலுக்கு

சந்தேகம் ஏற்படுத்தாத புது முகங்
அவர்களுக்குத் தேவைப்படுகின்
போதும்.

சொன்னபடியே பாரதியார்
அருகில் சந்தானம் காத்திருந்தான்.

"கங்கிராஜுலேஷன்ஸ். வெற்றிக
செய்துட்டே" என்று கை குலுக் கிை
சந்தானம். "இந்தா மீதிப் பணம்."

அவன் கொடுத்த நூறு ரூ
நோட்டுக் கற்றையை எண்ணா
பாக்கெட்டில் செருகிக் கொண்டான்

"ஏதாச்சும் சொன்னானா தினகர்?"

"ரெண்டு நாள் கழிச்சி போ
பேசறதா சொன்னார். அப்பு
ஜி.எம்முக்கு நான் என்ன வேணு
கேட்டார். எனக்குப் புரியலை. ஸாரி
சொல்லிட்டு வந்துட்டேன்."

"அதாவது ஜி.எம்.ன்னா கி
மைண்ட்! இந்த குருப்புக்கு தலை
இதிலஇருக்கிற எல்லாருமே ஜி.எம்மு
ரீலேடிவ்ஸ் இல்லேன்னா ஃப்ரெண்ட
இப்ப நீதான் புது ஆள். அதனால தி
அப்படி கேட்டிருக்கான். பொது இடத்
நாங்க ஜி.எம்ன்னு சொல்லி பே
கிட்டாக் கூட ஏதோ ஜென
மானேஜரைப் பத்திப் பேசிக்கிறாங்க
நினைச்சிக்குவாங்க. ஓக்கே. கை நி
பணம் இருக்கு. என்ஜாய் பண்ணு. பே

"மறுபடி எப்போ எனக்கு வேலை?

"அவசரப்படாதே.அதை நான் மு
பண்ண முடியாது.எனக்கு உத்தரவு வ
வந்ததும் நீ கொடுத்த பி.பி. நம்ப
கூப்புடறேன்."

"ஓக்கே" என்று மீண்டும் கை குலு
விடை பெற்றான் ரஞ்சித் கும

சிரித்தபடி நடந்தான் உற்சாகமாக.
முதல் சம்பாத்தியம்! சரியான வழியோ,
தவறான வழியோ... என் கூலி! என்
உழைப்பு!"

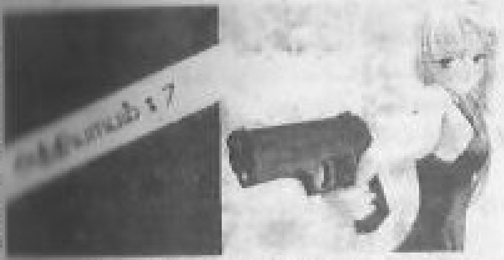

கை நிறைய ஏழெட்டு அட்டைப்
பெட்டிகளுடன் தனது போர்ஷனுக்குள்
நுழைந்தான் ரஞ்சித் குமார். அத்தனையும்
ரெடிமேட் சட்டைகள், பேண்ட்கள்.

புத்தகம் படித்துக் கொண்டிருந்த
பலராமன் நிமிர்ந்து பார்த்தான்.

"பலராம். இந்தா உனக்காக இந்த டி
ஷர்ட் வாங்கினேன்."

ஒரு அட்டைப் பெட்டியுடன்
அவனிடம் வந்து பிரித்துக் காட்டினான்.
பலராமன் கையைக் கட்டிக் கொண்டு
அவனை உற்றுப் பார்த்தான்.

"இவ்வளவும் நீ வாங்கினியா?"

"பின்னே திருடினேனா? இந்தா பில்"
என்று எடுத்துக் கொடுத்தான்.
மொத்தம் இரண்டாயிரத்திச் சொச்சந்
தான் பில் தொகை இருந்தது.

"ரஞ்சித், ஏது இவ்வளவு பணம்
உனக்கு?"

"கொடுத்தா வாங்கிக்க. கேள்வி
எல்லாம் கேக்காதே."

"எனக்கு தேவையில்லை."

"வேணாம்னா சரி."

"சொல்லு. ஏது உனக்கு இவ்வள
பணம்? ஜெயில்லேர்ந்து ரிலீஸ் ஆன
லேர்ந்து உன் போக்கு சரியில்லை. அ
னைக்கு வீட்டுக்காரர்கிட்டே வாடகை
பாக்கி மொத்தமும் ஐநூறு ரூபா நோ
டைக் கொடுத்து பாக்கி வாங்கினே
ஏதுன்னு கேட்டா மழுப்பினே. இப்போ
இவ்வளவு செலவு செய்றே. சொல்
ரஞ்சித்! எப்படி வந்திச்சி?"

"ஸாரிப்பா. என்னை எதுவும் கே
காதே. நான் எதுவும் சொல்றதா இல்லை

"ஏதோ தப்பு வழில போறேன்னு
நினைக்கிறேன்."

"யெஸ். ஒரு அட்டகாசமான நண்ப
கிடைச்சிருக்கான். அவன் உன்னை மாதி
நேர்மைன்னு புலம்பற கேஸ் இல்லை
என் அலைவரிசை! உன்கிட்டே
டைட்டெய்லா சொல்ல முடியாது. ஆனா
இனிமே இந்த வழிதான் என் வழி!"

"ரஞ்சித், உரிமையோட சொல்றேன்
வேணாம். கண்டவனை நம்பாதே
மோசம் போய்டுவே."

"உன் அட்வைஸ் எனக்குத் தேவை
யில்லை" என்றான் கடுமையாக.

"ஓகோ. அந்த அளவுக்கு வந்துட்டியா
இதோ பாரு. ஒரு நல்ல நண்பன்ங்கி
முறையில அட்வைஸ் செஞ்சேன். அதை
அலட்சியப் படுத்தறே. நீ போ
அபாயமான பாதையில நானும் பலிகடா
ஆக முடியாது. நீ இந்த போர்ஷனை கா
பண்ணிடறியா? இல்லை நான் கா
பண்ணிடட்டுமா? இனிமே நாம சேர்ந்
இருக்க முடியும்னு எனக்குத் தோணலை.

"பலராம், நீ பிழைக்கத் தெரியாதவன்
ஒருநாள் இல்லைன்னா ஒரு நா

என்கிட்டே நான் தப்புக் கணக்கு
போட்டுட்டேன்னு சொல்லத்தான்
போறே. உனக்கு சிரமம் வேணாம். நான்
தனி ரூம் பார்த்துகிட்டு இருக்கேன்.
எப்படியும் ஒரு வாரத்தில போய்டுவேன்"
என்று சொல்லி விட்டு ரஞ்சித்குமார்
தனியலறைக்குச் சென்றான்.

காரை விட்டு இறங்கின தயானந்தன்
தனது அலுவலகத்தின் ஹாலைக் கடந்து
நடக்கும் போது எல்லோரும் "குட்
மார்னிங் சார்" என்றார்கள்.

தனது தனியறைக்குள் நுழைந்ததும்
கோட்டைக் கழற்றினார். பின்னா
லேயேவந்த பியூன் அதை வாங்கி
ஸ்டாண்டில் மாட்டினான்.

தனது வசதியான சுழல் நாற்காலியில்
அமர்ந்து கொண்டவர் இண்டர்காம்
எடுத்து "மேனேஜர், ஒரு நிமிஷம் வாங்க"
என்றார்.

சில வினாடிகளில் அறைக் கதவைத்
தட்டி விட்டு உள்ளே வந்தார் மேனேஜர்
கணபதி.

"நம்ம ஆபீஸ்ல நடந்த இன்டெர்
வியூவில கலாட்டா செஞ்சதாலே கேஸ்
போட்டு பதினைஞ்சி நாள் ஜெயில்
தண்டனை வாங்கிக் கொடுத்தோமே
ஒருத்தனுக்கு..."

"ஆமாம் சார். அவன் பெய
ரஞ்சித்குமார்."

"அவன் பதினைஞ்சி நாள் தண்டனை முடிஞ்சி ரிலீஸ் ஆயிட்டான். காலை இன்ஸ்பெக்டர் எனக்கு வீட்டுக்கு போன செஞ்சிப் பேசினார். அவனால மறுபடி நம்ம ஆபீசுக்கு ஏதாவது தொந்தரவு வரலாம்னு நாம் நினைச்சா, சி நாட்களுக்கு ஆபீசுக்கு செக்யூரிட்டிக்கு கான்ஸ்டபிள்களை அனுப்பி வைக்கி றேன்னு சொன்னார். மேனேஜரை கன்சல்ட் செய்துட்டு சொல்றேன்னு சொன்னேன். நீங்க என்ன நினைக்கிறீங்க?"

"அன்னைக்கு ஏதோ எமோஷனலா நடந்துக்கிட்டான். மறுபடி வந்து தொந்தரவு செய்வான்னு எனக்குத் தோணலை, சார். ஆனா கொஞ்சம் மறை கழண்டவன் மாதிரிதான் தெரிஞ்சான். நம்ம ஆபீஸ் செக்யூரிட்டி ஆள் தவிர வேற நபர் தேவையில்லைன்னுதான் படுது சார்."

"அப்புறம்... என் பையன் அவனுக்கு சொத்தில் உள்ள பங்கை பிரிச்சித் தரச் சொல்லி வக்கீல் நோட்டீஸ் அனுப்பி யிருக்கான். வெளில சொன்னா வெக்கக் கேடு. அவன் ஃபிரண்டு வீட்ல தங்கியி ருக்கான். உங்க வார்த்தைக்கு கொஞ்சம் மரியாதை கொடுப்பான். கொஞ்சம் எனக்காக அவனைப் போய் பார்த்து இதெல்லாம் நல்லால்லைன்னு எடுத்து சொல்ல முடியுமா?"

"ஷ்யூர் சார்."

"ஸாரி, உங்களுக்கு பர்சனல் வேலை தர வேண்டியிருக்கு."

"பரவாயில்லை சார். பதினைஞ்சி வருஷமா வேலை பார்க்கறேன். உங்களை என் குடும்பத்தில ஒருத்தராத்தான் நான் நினைக்கிறேன். ஈவினிங் போய் மிஸ்டர் ரஞ்சித்ரனைப் பார்த்துட்டு உங்களை வீட்ல வந்து பார்க்கறேன் சார்'' என்றார் பவ்யமாய் மேனேஜர்.

"செய்ங்க. அப்புறம்... இந்த வக்கீல் நோட்டீஸ் விவகாரம் நமக்குள்ளேயே இருக்கட்டும். ப்ளீஸ்..."

"ஐ நோ சார். திஸ் ஈஸ் வெரி கான்ஃபிடென்ஷியல் மேட்டர் சார்."

மேனேஜர் சென்ற கொஞ்ச நேரத்தில் இண்டெர்காமில் ரிஸப்ஷனிஸ்ட் பேசி னாள். "சார், உங்களைப் பார்க்கிறதுக்காக மிஸ்டர் பூபதின்னு ஒருத்தர் வந்திருக் கார். பர்சனல் மேட்டர்னு சொல்றார்."

"பூபதியா? கேட்ட பேரா இல்லையே" நெற்றியைச் சுருக்கினார்.

"என்ன சொல்லட்டும் சார்?"

"என்ன விஷயமா பேசணும்னு கேளு."

சில வினாடிகள் மௌனத்திற்குப் பிறகு "உங்க டாட்டர் மிஸ். மைதிலியோட கல்யாண விஷயம்னு'' சொல்றார் சார் என்றாள் ரி...ட்

மேலும் குழம்பிய தயானந்தன், "சரி, வரச் சொல்லு" என்றார்.

அந்த இளைஞன் ஜீன்ஸ் பேண்ட்டும், கெப்பு நிற பனியனும், கலைந்த தலை யுமாய் உள்ளே வந்தான்.

"ஹலோ சார், குட்மார்னிங், நான் பூபதி" என்று கை குலுக்கிய அவன் கஞ்சா பழக்கம் உள்ளவன் என்பதை கண்களும், கன்னங்களும் காட்டிக் கொடுத்தன.

"என் பொண்ணு கல்யாண விஷயம்னு

சொன்னீங்களா?"

"ஆமாம் சார்."

"அதைப் பத்தி நீங்க எந்த வகையில பேசறீங்க?"

"உங்கப் பொண்ணை கல்யாணம் பண்ணிக்கப் போறவன்ங்கிற உரிமையில!"

"வாட்?" உதட்டில் வைத்த பைப் நழுவி கண்ணாடி மேஜையில் விழுந்து அதில் அவர் நிறைத்திருந்த புகையிலைத் துகள்கள் சிந்தின.

"டென்ஷனாகாதீங்க சார். சுருக்கமாச் சொல்லிடறேன். உங்க பொண்ணு மைதிலியும் நானும் லவ் பண்றோம் ஒரு வருஷமா. திருட்டுத்தனமா. நான் ஒரு வீடியோகிராஃபர். ஒரு பெரிய ஸ்தாபனத்திலே வேலை பார்க்கிறேன். எனக்கு மாசம் இரண்டாயிரம் சம்பளம். என் சைடுல எனக்காக பொண்ணு கேட்டு வர யாருமில்லை. அதான் நானே வந்தேன். வீட்டுக்கே வர்றேன்னு சொன்னேன். மைதிலி, அவளுக்கு சங்கடமா இருக்கும்னு சொன்னதால இங்கே வந்தேன்."

தயானந்தனின் ரத்த அழுத்தம் அதிகரித்துக் கொண்டேயிருந்தது.

"என்ன தைரியமிருந்தா நீ..."

"வெய்ட், வார்த்தைகளை வேஸ்ட் பண்ணாதீங்க. எனக்குத் தேவை உங்க சம்மதம். ஒரே வார்த்தையில பதில் தேவை."

"முடியாது."

பூபதி எழுந்து கொண்டான்.

"எதிர்பார்த்ததுதான். எல்லா பணக்கார அப்பாக்களும் சொல்றதுதான். சினிமா பார்த்து ரொம்ப கெட்டுப்

போய்ட்டீங்க சார். காதல்னா ஒரு கெட்ட வார்த்தை. உடனே அதை எதிர்த்தாகணும். ஸாரி சார். ஆனா நான் சாதாரண காதலன் இல்லை. கிடைக்கும்னு நினைச்சாதான் ஆசைப்படுவேன். உங்க பொண்ணு மேல ஆசைப்பட்டுட்டேன். அவதான் என் லைஃப். இது ரகளை எதுவுமில்லாம நடக்கணும்னு நினைச்சேன். இப்பவும் ஒண்ணும் மோசமில்லை. ஒரு இருபத்தி நாலு மணி நேரம் அவகாசம் எடுத்துக்கிட்டு யோசிச்சி சொல்லுங்களேன்" என்றான் அலட்சியமாக.

"யூ ராஸ்கல்!" கோபத்தில் பதறின தயானந்தன் தன் மேஜை டிராயரை இழுத்து ஃபைல் ஒன்றின் அடியில் வைத்திருந்த ரிவால்வரை எடுத்து அவனை நோக்கி நிமிர்த்தினார். "இதுவரைக்கும் எனக்கு எவனும் அவகாசம் கொடுத்ததில்லைடா முட்டாள். என் பொண்ணு கிட்ட வாலாட்டறதை நிறுத்திக்கோ. இல்லை உன்னை அடையாளம் தெரியாதபடி சிதைச்சிடுவேன். நான் ரொம்ப பொல்லாதவன்."

பூபதி சிரித்தான். அவர் அருகில் வந்தான்.

"சார், நீங்க வாழ்க்கையில இந்த ஒரு ஆயுதம் தவிர வேற பார்த்திருக்க மாட்டீங்க. நான் அப்படி இல்லை. வேற ரகம். புதிய புரட்சி இயக்கம்னு கேள்விப்பட்டு இருக்கீங்களா? ஒரு மாசம் முன்னாடி ஒரு அரிசி மில் குடோவ்ன் கொள்ளையடிக்கப்பட்டு நாலு குப்பத்ல மர்ம மனிதர்கள் விநியோகிச்சாங்கன்னு செய்தி படிச்சிருப்பீங்களே... அந்த நல்ல

காரியத்தில் எனக்கும் ஒரு பங்கு இருக்கு."

"நீ ஒரு நக்ஸலைட்டா?"

"நீங்களா பேர் சூட்டினா நான் பொறுப்பில்லை. எங்க இயக்கத்துக்கு சில கொள்கைகள் இருக்கு. காரியம் சாதிக்க கெஞ்சுறது ஒரு வழி. மிஞ்சுறது ஒரு வழி. எங்களுக்கு ரெண்டாவது வழி. அதனால என்ன சொல்றேன்.இந்த பூச்சி மிரட்டல் எல்லாம் வேணாம். என்கிட்ட செல்லாது. நாளைக்குபோன் பண்றேன். முடிவு செஞ்சி வைங்க. ஒரு கெட்ட காரியம் செஞ்சாதான் ஒரு நல்ல காரியம் நடக்கும்னா அதை துணிஞ்சி செய்றவன் நான். அதை மனசில வச்சிக்கிட்டு யோசிங்க. வர்றேன்."

பூபதி எழுந்து சென்றான்.

தயானந்தனின் முகம் சிவந்தது. கையில் உள்ள துப்பாக்கியைப் பார்த்தார். அதை பழையபடி அதன் இடத்தில் வைத்தார்.

என்ன பேச்சு பேசிவிட்டு போகிறான்!

தயானந்தன் வேகமாகத் தன் காரில் புறப்பட்டார்.

வீட்டிற்கு வந்து தன் மகள் மைதிலியின் அறைக்கு சென்றார். வீடியோ படம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அவளை புஜம் பற்றி எழுப்பினார். ஆவேசமாக சொன்னார். "பூபதி ஆபீஸ் வந்திருந்தான். நீ அவனை..."

"ஆமாம் டாடி" என்று அவள் சொல்லி முடிக்கும் முன்பாக மின்னலாய் அவள் கன்னத்தில் விழுந்தது அறை!

"அண்ணன் என்னடான்னா தறுதலையா அலையறான். தங்கச்சி என்னடான்னா ஒரு தறுதலையை காதலிக்கிறா!

[illegible] இருக்கு குடும்பம்! பட்டாசு மாதிரி வெடிச்சிட்டுப் போறான் அவன். [illegible]ன்னு கேக்கற லட்சணமா அது? உனக்கு காதலிக்க ஒரு தீவிரவாதிதானா கிடைச்சான்?"

விழிகளில் நீர் ததும்ப, அறை வாங்கின கன்னத்தை ஒரு கையால் பிடித்தபடி தன் தந்தையைப் பார்த்தாள் மைதிலி.

"இல்லைப்பா. அவர் லட்சியவாதி. அவரோட வித்தியாசமான லட்சியங்களும், முரட்டுத்தனமான குணங்களும்தான் எனக்குப் பிடிச்சது."

"உளறாதே! நம்ம ஸ்டேட்டஸ் என்ன? உன்னை நான் எவ்வளவு பெரிய இடத்தில கொடுக்கணும்னு கனவு கண்டுகிட்டு இருக்கேன். தோ! இது நடக்காது. அவன் உருட்டினாலும்,மிரட்டினாலும் இந்த கல்யாணத்துக்கு நான் ஒத்துக்க மாட்டேன். என்னை மீறி ஏதாச்சும் நடத்துக்க நினைச்சே, அப்புறம் நான் என் மகள்னு கூட பார்க்க மாட்டேன். ஆமாம்."

படபடப்பாகப் பேசி விட்டு அறையை விட்டு வெளியேறினார் தயானந்தன்.

கட்டிலில் படுத்துக் கொண்டு முகத்தில் ஒரு புத்தகத்தைக் கவிழ்த்துக் கொண்டு உறங்குவது போல பாவ்லா செய்து

கொண்டிருந்தான் ரஞ்சித் குமார். மாலை மணி ஐந்தை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது

ஜன்னலில் கண்ணாடி மாட்டி ஷேவிங் செய்து கொண்டிருந்தான் பலராம்.

இரண்டு மூன்று நாட்களாக இருவரும் சுத்தமாக ஒரு வார்த்தை கூட பேசுவதில்லை என்றாகி விட்டது கூடியவரை அவன் அறையில் இருக்கும் போது இவன் வந்தால் கூட திரும்பவும் வெளியே சென்று விடுவது என்று மௌன நாடகம் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது.

பலராமன் ஷேவிங் செய்து முடித்து முகம் கழுவி உடையணிந்து கொண்டு டியூஷன் சொல்லித் தருவதற்காகப் புறப்பட்டான்.

அவன் அறையை விட்டு வெளியேறியதும், ரஞ்சித்குமார் எழுந்து கொண்டான். அறைக் கதவை சாத்தினான்.

அவசரமாக முகம் கழுவிக் கொண்டான். தலையை வேறு மாதிரியாக சீவிக் கொண்டான். தனது பெட்டியைத் திறந்தான். நேற்றைய தினம் சந்தானம் ஒப்படைத்திருந்த பாலிதீன் கவருக்குள்ளிருந்த ஒட்டு தாடியை எடுத்தான். தனது லேசான தாடிக்கு மேல் அந்த அடர்த்தியான செயற்கை தாடியை கம் போட்டு ஒட்டிக் கொண்டான். இடது கண் அருகில் செயற்கைப் பருவை ஒட்டினான்.

கண்ணாடியில் பார்த்த போது தன் முகம் தானா என்று அவனுக்கே சந்தேகம் வந்து விட்டது.

இந்த முறை சந்தானம் சொல்லி விருப்பது சற்று ரிஸ்க்கான வேலையாம். இதில் பல நடிப்பு எல்லாம்

தேவைப்படுகிறது.

உடை மாற்றிக் கொண்ட ரஞ்சித் குமார் சில தினங்களுக்கு முன்பு கிழிந்து தைக்கப்பட்ட இந்த செருப்பையா போடுவது என்று தயங்குபவன், இப்போது நான்கு ஜோடி ஷூக்களில் எதை அணிவது என்று யோசித்தான்.

முடிவுக்கு வந்து அணிந்து கொண்டு அறையைப் பூட்டிக் கொண்டு ஒற்றைச் சாவியை பேண்ட் பாக்கெட்டில் போட்டுக் கொண்டான்.

இறங்கி சாலைக்கு வந்து "ஆட்டோ!" லஸ் சர்ச் ரோட்டில் நாகேஸ்வரராவ் பார்க் வந்தான் ரஞ்சித்குமார்.

உள்ளே ஒரு மர நிழலில் சிமெண்ட் பஞ்சில் ஒரு சூட்கேசுடன் அமர்ந்துது முகம் மறைக்க பேப்பர் படித்துக் கொண்டிருந்த சந்தானத்திடம் வந்தான்.

"குட் ஈவினிங் சந்தானம்" என்றான்.

சந்தானம் தனது வாட்ச்சைப் பார்த்துக் கொண்டு "கரெக்டா மணி அஞ்சரை. வெரிகுட் ரஞ்சித். தேறிட்டே நீ. அடையாளம் மாறிப் போச்சு. சரி, உன் சட்டைப் பையில உன்னை ரஞ்சித் குமார்னு அடையாம் காமிக்கிற மாதிரி ஏதாவது இருந்தா அதையெல்லாம் கிழிச்சிப் போட்டுடு முதல்ல" என்றான்.

ரஞ்சித்குமார் தன் சட்டைப் பையில் இருந்த காகிதங்களை வெளியே எடுத்து ஒவ்வொன்றாகப் பார்த்தான். ஷூ வாங்கிய பில், லாண்டரி பில் தன் பெயர் போட்டு, லெண்டிங் லைப்ரரியில் பணம் கட்டின ரசீது. சில பஸ் டிக்கெட்டுகள், கொஞ்சம் பணம்.

"பணம் தவிர எல்லாத்தையும் கிழிச்சு

வீசு." வீசினான்.
"இப்ப உன் பேரென்ன சொல்லு."
"ஜார்ஜ் டிசில்வா" என்றான் ரஞ்சித் குமார்.
"என்ன உன் உத்தியோகம்?"
"இந்தியா டுமாரோ பத்திரிகையில நிருபர்."
"நீ இப்ப சந்திக்கப் போற வி.ஐ.பி. உன்னை எத்தனை மணிக்கு தன் பங்களாவுக்கு வரச் சொல்லியிருக்காரு?"
"சரியா ஏழு மணிக்கு."
"எதுக்காக?"
"ஒரு பிரத்யேகப் பேட்டிக்காக."
"ஆனா பேட்டிக்காக நீ போகலைன்னு எனக்கும் தெரியும். பேட்டிக்காக வரச் சொல்லலைன்னு அவருக்கும் தெரியும். வெளி செட்டப் அப்படி. இப்போ இந்த சூட்கேஸ்ல ஒரு டேப் ரிக்கார்டர் இருக்கு. ஒரு சின்ன பார்சலும் இருக்கு. நீ அவரை தனிமையில சந்திச்சதும், முதல்ல டேப் ரெக்கார்டரை பெட்டியிலேர்ந்து எடுத்து வெளில வச்சிக்கோ. அப்பதான் பேட்டின்னு மத்தவங்க நம்புவாங்க. அதுக்கப்புறம் அந்த பார்சலை அவர் கிட்ட யாரும் இல்லாதப்ப கொடு. அந்த தனிமை கிடைக்கிற வரைக்கும் உண்மையான நிருபர் மாதிரி ஏதாச்சும் பேட்டி எடுத்துக்கிட்டிரு. புரியுதா?"
"புரியுது."
"பெட்டிய நடுவில எதுக்காகவும் திறக்கக் கூடாது. அவருக்கு முன்னாடி தான் திறக்கணும்."
"இதுதான் பால பாடம் ஆச்சே. நம்ம தொழில்ல முடிச்சிட்டு நான் எங்கே வந்து உங்களைப் பார்க்கிறது?"

"இதே பார்க்குக்கு வெளில உனக்காக [illegible] பண்றேன். சரி, நீ போகப் போற பெஸண்ட் நகர் பங்களா அட்ரஸ் மனசில வச்சிருக்கா?"
"ம்! தயா நிலையம், பத்து, எட்டாவது குறுக்குத் தெரு, பெஸண்ட் நகர்."
"நீ சந்திக்கப் போற வி.ஐ.பி.பேர் என்ன?"
"மிஸ்டர் தயானந்தன்" என்றான் ரஞ்சித்குமார்.

சரியாக மாலை 6.55க்கு தயானந்தனின் பங்களா வாசலில் சூட்கேசுடன் நின்றான் ரஞ்சித் குமார்.
வாசலில் இருந்த கூர்க்காவிடம் "இந்தியா டுமாரோ பத்திரிகையிலேர்ந்து ஜார்ஜ் டிசில்வா வந்திருக்கேன். மிஸ்டர் தயானந்தன் ஏழு மணிக்கு வரச் சொல்லியிருந்தார்" என்றான்.
"ஒரு நிமிஷம்" என்று கூர்க்கா மர பெட்டியினில் பொருத்தப்பட்டிருந்த இன்டர்காமில் பேசி அதை உறுதி செய்து கொண்டு கதவைத் திறந்து விட்டான்.
ரஞ்சித் குமார் வீட்டின் வாசலுக்கு வந்த போது, கட்டி போடப்பட்டிருந்த நாய் குரைத்தது.
"ஜூலி! சும்மா இரு" என்று வந்த மைதிலி, "நீங்க வாங்க சார்" என்று அவனை அழைத்து தனியாக இருந்த ஒரு [illegible] அறைக்குள் அமரச் சொல்லி விட்டு, "டாடி, இல்ல வந்திடுவார், வெய்ட் பண்ணுங்க" என்று விட்டு வெளியேறினாள்.
அந்த அறை குளிர் செய்யப்பட்டிருந்தது. வேறு யாரும் இல்லை. வசதி.

பார்சலை தாமதிக்காமல் எடுத்துக்
கொடுத்து விடலாம்.

அடுத்த நிமிடம், "குட் ஈவினிங்
ஜென்டில்மேன்" என்று அறைக்குள் வந்து
கை குலுக்கி விட்டு எதிரில் இருந்த தனது
நாற்காலியில் அமர்ந்தார் தயானந்தன்.

ஆட்டோமேடிக்காக அறைக் கதவு
சார்த்திக் கொண்டது.

"முதல்ல பார்சலை கொடுக்கட்டுமா?"
என்று குரலை தணித்து கேட்டபடி
சூட்கேசை எடுத்து மேஜை மேல்
வைத்தான் ரஞ்சித் குமார்.

"என்ன பார்சல்?"

"அதை நான் கேட்டுக்கறதுமில்லை
எனக்கு சொல்றதுமில்லை. கொடுக்கறதை
கொண்டாந்து ஒப்படைக்கிறது மட்டும்
தான் என் வேலை" என்றபடி அவன்
சூட்கேசில் இரண்டு கிளிப்புகளையும்
விடுவித்து, மெதுவாகத்

தி...

ற...

ந்...

த...

து...

ம்...

'டமால்!' என்று மிகப் பெரிய
சத்தத்தோடு அந்தக் கட்டிடமே தீப்பிழம்
புகளுடன் வெடித்துச் சிதறியது.
சூட்கேசிற்குள் வைக்கப்பட்டிருந்த சக்தி
வாய்ந்த வெடிகுண்டு!

மறுநாள் செய்தித் தாள்களில்...

'தொழிலதிபர் தயானந்தன் வெடி
குண்டு வைத்துக் கொலை!

கொலைகாரனும் சிதறி சாவு!

மர்ம மனிதன் யார்? போலீஸ் தீவிரம்!'

...தியின் முக்கியப் புள்ளிகளில்
ஒருவரான தொழிலதிபர் தயானந்தன்
நேற்றிரவு ஏழு மணிக்கு அவரது வீட்டில்
கொலை செய்யப்பட்டார்.

இந்தியா டுமோரோ என்னும்
ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் இருந்து நிருபர்
...ர்த் டிசில்வா என்பவனை பேட்டி
கொடுப்பதற்காக வரச் சொல்லி
...ருக்கிறார். குறிப்பிட்ட நேரத்தில் வந்த
...ர்த் டிசில்வாவை தயானந்தனின் மகள்
மைதிலி வரவேற்று தனியான அலுவலக
அறையில் அமர வைத்திருக்கிறார்.

சற்று நேரத்தில் தயானந்தன் பேட்டி
கொடுப்பதற்காக அந்த அறைக்குள்
சென்றார். அது குளிர் அறை என்பதால்
...ாலில் அமர்ந்து புத்தகம் படித்துக்
கொண்டிருந்த மைதிலிக்கு அவர்கள்
என்ன பேசினார்கள் என்பது
தெரியவில்லை.

ஆனால் சில நிமிடங்களில் இடி
விழுந்தது போல பெரிய வெடி சத்தம்
கேட்டு எல்லோரும் ஓடிச் சென்று
பார்க்க... முழுக்க உடல் சிதறிய நிலையில்
தயானந்தன் இறந்து கிடந்தார்.

அந்த மர்ம மனிதனும் அடையாளம்
தெரியாதபடி பீஸ் பீஸாக சிதறி இறந்து
...தான்.

உடனே பெரிய போலீஸ் அதிகாரிகள்
விரைந்தனர். வெடிகுண்டு நிபுணர்கள்
...ாய்ந்து வந்த நபர் சூட்கேசில் வைத்து
சக்தி வாய்ந்த அந்த வெடிகுண்டை
கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும் என்றும்...
அந்த சூட்கேசைத் திறந்ததும்,
வெடிகுண்டு வெடிக்கும்படியாக

உள்புறம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற
என்றும் கருத்துக் கூறினார்கள்.

விசாரித்த போது இந்தியா டுமாரோ
பத்திரிகையில் ஜார்ஜ் டிசில்வா என்கி
பெயரில் நிருபர் யாரும் இல்லை என்பது
அவர்கள் தயானந்தனை பேட்டிக்
நேரம் எதுவும் கேட்கவில்லை என்று
தெரிய வந்துள்ளது.

இறந்து போன கொலையாளி தன
முகத்தில் லேசான தாடைக்கு மே
அடர்த்தியான ஒட்டு தாடி ஒட்டி
ருக்கிறான் என்பதைக் கண்
பிடித்துள்ளார்கள். கொலையாளியி
கிழிந்து போன சட்டை, பேண்ட்டி
அவனைப் பற்றிய எந்த தகவலும் இல்லை

போலீசார் அந்த மர்ம மனிதன் தா
இறந்தாலும் பரவாயில்லை. தயானந்தனு
இறக்க வேண்டும் என்கிற உறுதியுட
வந்தவனா, இல்லை அந்த சூட்கேசி
வெடிகுண்டு இருப்பது தெரியாமலே
வந்து இறந்த பலிகடா ஆக்கப்பட்டா
என்று யோசித்து வருகின்றனர்.

உயர் போலீஸ் அதிகாரி நமது நிரு
ரிடம் பேசும் போது "தயானந்தன் ஒ
கட்சித் தலைவரோ, அரசியல்வாதியோ
அல்ல.அவர் ஒரு தொழிலதிபர்.

அவருக்கு எந்த இயக்கத்துடனு
தொடர்புகள் இல்லை. ஆகவே இந்
கொலை தனிப் பட்ட விரோதத்திற்க
நடத்தப் பட்டிருக்கிறது என்று தா
நாங்கள் அனுமானிக்கிறோம்" என்றா

கொலை நடந்த அறையில் புகை
படங்களை வெளியிட்டுளோம். மூ
படத்தில் அம்புக்குறி காட்டப்ப

...ருப்பான சதைக் குவியல்தான்
...யானந்தனின் தலை. இரண்டாவது
...டத்தில் உடைந்த சூட்கேசின் ஒரு
...குதியைக் காணலாம்,

என்று செய்தி வெளிவந்திருந்தது.

'YOUTH REVOLUTION' என்று எழுதிய
கறுப்பு பனியனும், அதே நிறத்தில்
பனியனும் அணிந்தகசீலா பேங்க் செலான்
புத்தகத்தையும், பாஸ் புத்தகத்தையும்
எடுத்து தன் கைப்பைக்குள் வைத்துக்
கொண்டு, "அப்ப நான் பேங்குக்குப்
போய்ட்டு வந்துடறேன்" என்று
புறப்பட்டவள், "மறந்துட்டேன்,
ஆடிட்டர் இன்னைக்கு போன் பண்ணச்
சொன்னார் உங்களை" என்றாள்.

அவள் சென்றதும் பரத் படித்துக்
கொண்டிருந்த ஸ்டேட்மெண்ட்டில்
அடையாள விரல் வைத்து விட்டு
டெலிபோனை அருகில் இழுத்து வைத்துக்
கொண்டு டயல் செய்தான்.

கிராஸ் டாக்கில் ஒரு பெண் பேசிக்
கொண்டிருந்தாள்.

"அப்போ ராஜ், நாளைக்கு ஈவினிங்
பிக் பண்ணலாமா?"

அதற்கு அவன் என்ன சொல்லப்
போகிறான் என்று கேட்பதற்குள்
ஆடிட்டர் வெண்கலக் குரலில்

"அனந்தராமன் ஸ்பீக்கிங்" என்றார்.

"மூன்லைட் பரத் பேசறேன் சார்."

"பேசறது மூன்லைட் டிடெக்டிவ் ஏஜென்சீஸ் பரத்தா?" கேட்டது ஆடிட்டர் இல்லை. அந்தப் பெண்!

உற்சாகமான பரத் "யெஸ்" என்றான்.

"அனந்தராமன் சார், கொஞ்சம் வச்சிடறீங்களா? நான் கொஞ்சம் மிஸ்டர் பரத்தோட பேசணும்" என்றாள்.

"வாட் ஈஸ் திஸ் நான்சென்ஸ்!" என்று விட்டு அனந்தராமன் டொடக் என்று வைத்து விட...

"பரத், நீங்க வச்சிடாதீங்க. டு யூ ஹியர் மீ?"

"யெஸ் மேடம்."

"ராஜ் படவா, ஒட்டுக் கேட்காதே. குறுக்கேப் பேசாதே. கட் பண்ணிடாதே. பரத் லைன் கட்டாயிடப் போகுது."

"சரி, சரி, நீ என்ன பேசணுமோ பேச" என்றான் ராஜ்.

"பரத், நான் உங்க ரசிகை. அனுராதான்னு பேரு."

"நான் அனுன்னு கூப்புடுவேன் சார்" என்றான் ராஜ்.

"ராஜ்! உன்னை குறுக்கேப் பேசாதேன்னு சொன்னேன். பரத், ப்ளீஸ் சொல்லுங்க. உங்க போன் நம்பர் என்ன? அதிர்ஷ்டவசமா கிடைச்ச கிராஸ் லைன். அவசரமா கட்டானாலும் ஆய்டும். சீக்கிரம் சொல்லுங்க."

பரத்திற்கு இந்த விளையாட்டுப் பிடித்துப் போய் தன் போன் நம்பரை சொன்னான். அவன் சொல்லி முடித்த அடுத்த வினாடி டுர்ர... டர்ர் சப்தத்துடன் கிராஸ் டாக் கட்டாகி விட்டது. பரத்

ஏமாற்றத்துடன் போனை வைத்தான்.

பத்து வினாடிகளில் ஒலித்தது. எடுத்தான்.

"நான் தான் அனுராதா பேசறேன். நான்தான் வேணுமின்னே கட் பண்ணிட்டு உங்க நம்பரை கூப்புட்டேன்."

"ஏன் அப்படி?"

"ராஜ் கேட்டுக்கிட்டு இருக்கறப்ப எப்படி ஃப்ரீயாப் பேச முடியும்? அதான். இப்ப நிம்மதி பாருங்க. பரத், எங்க ஃபிரெண்ட்ஸ்ல நீங்க எவ்வளவு பாபுலர் தெரியுமா? கோகிலான்னு ஒரு பொண்ணு உங்க பேரைச் சொல்லிட்டு ஐஸ்க்ரீம் சாப்பிட்டுட்டு துடைக்கிற மாதிரி உதட்டை ஒரு தடவை நாக்கால துடைச்சுக்குவா. வெண்டிக்கா நிறைய சாப்பிடுவீங்களா சார்?"

"நீங்க என்ன செய்றீங்க அனுராதா, ராஜைக் காதலிக்கிறதைத் தவிர?"

"ஹை! எப்படிக் கண்டுபிடிச்சீங்க! டிடெக்டிவ் இல்லையா? ஆனா நான் இன்னும் நூறு பெர்ஸன்ட் தீர்மானிக்கலை சார்."

"ஏன்?"

"ராஜ்கிட்ட கொஞ்சம் மைனஸ் குணங்கள் இருக்கு. வழியறான் அடிக்கடி. ஆண்கள் வழியக் கூடாது சார். புத்தகங்களில் படிச்சுட்டு சந்திக்கிறப்ப எல்லாம் சம்பிரதாயமா சில்மிஷம் செய்றான். நான் சிணுங்கணுமாம். சிணுங்கலைன்னா, 'ச்சீ வேணாம்'னு சொல்லலைன்னா... எனக்கு இது அனுபவமோன்னு சந்தேகப்படறான். உதட்டைக் கடிச்சி, கண்களைக் கிறங்கடிச்சி... நான் நடிச்சா அவன் திருப்தியாகிடுவான்.

விச் ஐ டோன்ட் லைக்."

"எனக்குப் புரியாத விஷயமா என்னென்னவோ பேசறீங்க நீங்க."

"அ! அ! இந்தக் கதைதானே வேணாம். சுசிலாக்காகிட்ட நீங்க செய்யாத காதலா?"

"அதையேன் கேக்கறீங்க. அது ஒரு தொடர்கதை. நீங்க வேலைக்குப் போற பொண்ணா?"

"ஆமாம். நீங்க என்னைப் பார்த்திருக்கலாம். ஹோட்டல் விக்டோரியால ரிஸப்ஷனிஸ்ட்டா வார்க் பண்றேன்."

"ஸாரி, நான் அந்த ஹோட்டல் வந்ததில்லை."

"அதைத் தவிர மாடலிங் செய்வேன். இப்ப வந்துகிட்டிருக்கே, 'லவ்லி ஹேர் ஷாம்பூ' விளம்பரம்! பார்த்திருக்கீங்களா?"

"ஒரு பொண்ணு மழையில நனைஞ்சிட்டு, வீட்டுகு வந்து ஷவர்ல குளிச்சிட்டு, ஹேர் டிரையர் போட்டுக் கிட்டே திரும்பி கண்ணடிப்பாளே..."

"அந்தப் பொண்ணு நானேதான்."

"வாவ்! அந்த விளம்பரத்தை நான் ரெக்கார்ட் பண்ணி வச்சிருக்கேங்க. பிரமாதமா இருக்கும். அதிலயும் அந்த மழைல நிறைய 'ஷாட்ல... சொன்னா கோவிச்சுக்காதீங்க, நான் ஃப்ரீ பண்ணி வெச்சி பார்க்கிறதுண்டுங்க."

"யூ... நாட்டி பாய்!" என்றாள் அனுராதா. "நான் உங்களை நேர்ல பார்க்கணுமே. உங்க சுசிலா ரொம்ப பொஸஸிவ்னு தெரியும். வேணுமின்னே உங்ககிட்ட சிரிச்சிப் பேசி அவங்களை சீண்டிப் பார்க்கணுமே..."

"சுசிலாவை சீண்டறது எனக்கு பாதாம்

அல்வாங்க."

"சரி, எப்போ சந்திக்கலாம்?"

"உங்க நம்பர் கொடுங்க. நான் உங்களைக் கூப்புடறேன் முடிவு செய்துட்டு. ஓக்கே?" என்று பரத் அவள் சொன்ன எண்ணை மெமோ பேடில் குறித்துக் கொண்டு நிமிர...

அறைக்குள் வந்தான் பலராமன்.

"தேன்? கால் யூ லேட்டர்" என்று போனை வைத்து விட்டு, "வாய்யா பலராம், உக்காரு, எப்படி இருக்கே? என்ன பனிங்கி முழுங்கின பையன் மாதிரி முழிக்கிறே?" என்றான்.

பதட்டமாய் இருந்த பலராம், "பரத். நான் ஒரு முக்கியமான விஷயம் பேசறதுக்காக வந்திருக்கேன். நாம பேசறது யாருக்கும் கேக்காதே...?" என்றான் சீரியஸாக.

"மொதல்ல உக்காரு. வேர்வையைத் துடை. ரிலாக்ஸ். நிதானமா சொல்லு. இந்த ரூம்ல நாம ரெண்டு பேர் மட்டும்தான் இருக்கோம்."

பலராமன் தன் கையை நீட்டினான். "நான் இப்ப சொல்லப் போறதெல்லாம் நீ ரகசியமா வச்சிருப்பேன்னு சத்தியம் செய்யுதல்ல" என்றான்.

"என்னப்பா இதெல்லாம்?"

"சத்தியம் செய். அப்பதான் சொல்வேன்."

பரத் அவன் கை மேல் தன் கை வைத்து "சத்தியம்" என்றான்.

"தொழிலதிபர்" தயானந்தன் வெடிகுண்டு வச்சி கொலை செய்யப்பட்டாரில்லையா? அந்த கேஸ் முழுக்க உனக்குத் தெரியுமா?"

"நாலு நாளா பேப்பரைத் திறந்தா அதுதானே சேதி. நானும் செத்துப் போன அந்தக் கொலகாரன் யாருன்னு இன்னும் கூட அடையாளம் தெரியலை போலி ருக்கு. போலீஸ் கொஞ்சம் திணறுதுன்னு நினைக்கிறேன்."

"பரத், அவன் யாருன்னு எனக்குத் தெரியும்."

"மைகாட்! யாரு?"

"என்னோட தங்கியிருந்த ஃபிரெண்டு ரஞ்சித் குமார்! உனக்குக் கூட அன்னைக்கு இண்டெர்வியூ போறப்ப அறிமுகப்படுத்தி வச்சேனே, நாங்க ரெண்டு பேரும் உன் கார்ல வந்தோமே... அவன் தான் அது!"

"என்னப்பா இது, எவ்வளவு பெரிய தகவல் இது! நல்லா தெரியுமா?"

"ரொம்ப நல்லா தெரியும் பரத். கொஞ்சம் விபரமா சொல்றேன். அன்னைக்கு அந்த கம்பெனி இண்டெர் வியூல ரஞ்சித் குமார் கலாட்டா பண்ணி கண்ணாடி உடைச்சி, போலீஸ் கேசாய்டுச்சி. பதினஞ்சி நாள் ஜெயில்ல வச்சிட்டாங்க."

"ஆமாம். அந்த நியூஸ் கூட படிச்சேன். அது உன் ஃபிரெண்டுதானா? வெய்ட்! அன்னைக்கு நான் இறக்கி விட்ட ஆபீஸ் கொலையான தயானந்தனோட ஆபீஸ் தான். இல்லையா?"

"கரெக்ட்! பதினைஞ்சி நாள் ஜெயிலுக்குப் போக வேண்டியதாப் போச்சேன்னு கடுப்பாகி கம்பெனியோட பாஸை தேடிப் போய் தீர்த்துட்டானா? வெடிகுண்டு எல்லாம் இவனுக்கு ஏது?"

"ஜெயில்லேர்ந்து ரிலீஸாகி அவன் வந்ததிலேர்ந்து அவன் போக்கில் நிறைய மாறுதல்கள் பார்த்தேன் பரத். அவனுக்கு குறுக்கு வழியில சட்டத்துக்குப் புறம்பா செயல்பட்டாவது பணம் சேர்க்கணும்னு ஒரு வெறி வந்துடுச்சி. அடிக்கடி சொல்வான். திடீர்னு அவன் கைல பணப் புழக்கம் அதிகமாய்டுச்சி. நிறைய சட்டை, பேண்ட்னு வாங்கினான். கேட்டதுக்கு அவனுக்கு புதுசா ஒரு நண்பன் கிடைச்சிருக்கிறதாவும் அவன் சொல்லித் தர்ற வழியிலதான் இனிமேப் போகப் போறதாவும் சொன்னா. எங்களுக் குள்ளே வாக்குவாதம் வந்து ரெண்டு பேரும் பேசறதே இல்லை. இந்த கொலை சம்பவம் நடந்தது பதினேழாம் தேதி! அதுக்கு முதல் நாள் என்னோட டிக்ஷனரியை அவன் இல்லாதப்ப தேடினேன். அவனோட ஷெல்புகள்லயும் தேடினேன். அவன் பெட்டியைத் திறந்து பார்த்தப்ப அதில ஒரு ஒட்டு தாடி இருந்தது. எனக்கு அப்ப புரியலை. பேப்பர்ல செய்தி படிச்சதும் புரிஞ்சது. போட்டோல இருக்கிற சட்டையும், பேண்ட்டும் சமீபத்தில அவன் வாங்கினது. எனக்கு சந்தேகமே இல்லை. இறக்கடிச்சதும், இறந்ததும் ரஞ்சித் குமாரே தான்."

"மோடிவ் என்ன பலராம்?"

"இவனுக்கு தயானந்தனை தெரியாது. அவரைப் பழிவாங்க இவனுக்கு எண்ணம் எதுவும் இல்லை. ஆபீஸ் கலாட்டா ஒரு திமிர்ல செய்தது. இதைப் பொறுத்தவரை இவன் குறிப்பிட்ட ஒரு புது நிழல் நண்பன் இவனை பலிக்கடாவா ஆக்கி தன் காரியத்தை முடிச்சிட்டிருக்கான். இவன்

ஜெயிலை விட்டு வந்தது பத்தாம் தேதி. கொலை நடந்தது பதினேழு. ஒரு வாரத்தில இவனை அவன் இந்த கொலைக்கு தயார்படுத்தியிருக்கணும். நிச்சயமா தான் கொண்டு போற சூட்கேஸ்ல வெடிகுண்டு இருக்குன்னு தெரியாமதான் ரஞ்சித் குமார் போய் இப்படி பலியாகியிருக்கான்."

"மைகாட்! அப்பமன்னா அவன் எவ்வளவு பெரிய மாஸ்டர் மைண்ட்! தான் பழி வாங்க வேண்டிய எதிரியும் அவுட்! காரியம் செய்த நபரும் அவுட்! சாட்சி இல்லாம ஒரு கொலை? யார் அது? ரைட் புறப்படு."

"எங்கே?" என்றான் பலராமன்.

"போலீஸ்கிட்டதான். இப்ப என்கிட்ட சொன்ன எல்லாத்தையும் நீ அவங்க கிட்ட சொல்லு. அவங்களுக்கு எவ்வளவு உதவியா இருக்கும்."

"நான் உயிரோட இருக்கிறது உனக்குப் பிடிக்கலையா பரத்? நான் போலீஸ்ல சொல்றதா இருந்தா பேப்பர்ல பார்த்த மறுநாளே போய் சொல்லியிருக்க மாட்டேனா? இதில சம்பந்தப் பட்டிருக்கிறது தனி நபரா, கும்பலான்னு தெரியாது. ஆனா கொடூரமான மனசு உள்ளவங்க. இரக்கம் இல்லாதவங்க. நான் போலீசுக்கு தகவல் சொல்ல, ஆத்திரத்தில் என்னைத் தீர்த்துக் கட்டிடுவாங்க பரத்."

"அதுக்காக? தெரிஞ்ச உண்மைகளை மறைக்கிறதா? அது கூட குற்றம்."

"அதான் மனசாட்சி கேக்காம உன் கிட்ட வந்துட்டேன். சத்தியம் பண்ணி யிருக்கே. மறந்துடாதே. இதை போலீஸ்ல

சொல்லக் கூடாது. சொன்னா என்னை விசாரிப்பாங்க. என் போர்ஷனுக்கு வந்து சோதனை போடுவாங்க. பேப்பர்ல வரும். எதிரிக்கு தெரிய வந்ததும் என்னை பழி வாங்கிடுவான்."

"என்ன நீ இவ்வளவு பயப்படறே?"

"என் உயிர் ஆச்சே."

"அப்படி எல்லாம் ஆகாதுப்பா. உனக்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு தரச் சொல்றேன்."

"எத்தனை நாளைக்கு தர முடியும்? சாரி பரத். தைரியம் சொல்ற நீ இருபத்தி நாலு மணி நேரமும் என் கூட இருக்கவும் முடியாது. என் உயிருக்கு உத்தரவாதம் தரவும் முடியாது."

பரத்திற்கு அவன் மீது எரிச்சலாய் வந்தது.

"இப்ப என்னதான் சொல்றே நீ?"

"ஒரு ஃப்ரெண்டா நீ என் போர்ஷனுக்கு வரலாம். ஆராயலாம். யாருக்கும் சந்தேகம் வராது. ரஞ்சித் குமாரைப் பயன்படுத்தினவனை நீ கண்டுபிடிக்க முயற்சி செய். நான் உதவ றேன். போலீஸ் வாடையே வேணாம். எந்த போலீஸ் ஆபீஸரையும் நான் பார்க்க வர மாட்டேன். நீ தகவல் தந்து யாராச்சும் என்னை விசாரிக்க வந்தாலும் எனக்குத் தெரியாதுன்னுடுவேன்."

"என்னப்பா குழப்பறே நீ. இது ரொம்ப பெரிய சமாச்சாரம். போலீசே திணறுது. என்னை என்ன பண்ணச் சொல்றே? வந்ததும் வராததுமே சத்தியம் வேற வாங்கிட்டு இப்படி கொல்றியே."

பரத் மௌனமாக யோசிக்கத் துவங்கினான். பலராமனையே உற்றுப் பார்த்தான். பிறகு சொன்னான்;

"சரி போலீஸ்கிட்ட தகவல் சொல்லலை. உன் பேரை பயன்படுத்தலை. போலீஸ் உன்னைத் தேடி வராது. எனக்கு முழு ஒத்துழைப்பும் தா. நான் முயற்சி பண்ணிப் பார்க்கறேன்."

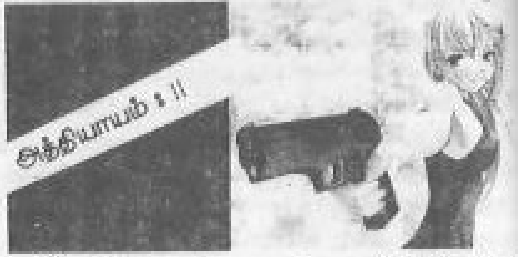

"ஆனாலும் உங்க ஃபிரெண்டு ரொம்பதான் பயப்படறாரு. இல்லை?" என்றாள் சுசிலா காரை நிதானமாக ஓட்டிக் கொண்டு.

"அவன் கோணத்தில் அவன் பயப்படறது நியாயம்தான் சுசி. இன்னைக்கு தீவிரவாதிகள் அதிகமா நடமாடறாங்க. எப்போ எப்படி செயல்படுவாங்கன்னு கணிக்க முடியலை. ஆயுதங்கள் வச்சிருக்காங்க. பலராமன் பயப்படற மாதிரி ஏதாச்சும் செஞ்சிட்டா மீட்டுத் தர நம்மால முடியுமா?" என்றான் பரத் டேப்பின் இசையின் சத்தத்தைக் குறைத்தபடி.

"இப்போ உங்க பிளான் என்ன பரத்?"

"இந்த கேஸ் ஸ்பெஷல் பிராஞ்சுக்கு மாறி இப்ப நம்ம நியூட்டன்தான் விசாரிக்கிறார். வர்றதா போன் பண்ணி சொல்லிட்டேன். ஆபீஸ்ல வெய்ட் பண்றேன்னு சொல்லியிருக்கார். இந்த நாலு நாள்ல அவங்க என்ன விசாரிச்சி வெச்சிருக்கன்னு முதல்ல தெரிஞ்

...லாம்" என்றவன், "இதென்ன உன் முகத்தில இவ்வளவு பரு? ஒண்ணு, ரெண்டு, மூணு, நாலு, அஞ்சு..."

"அய்யோ! எண்ணாதீங்க. எண்ணினா பரு அதிகமாகும்."

"நம்பர் எண்ணினா அதிகமாகாது. சுசி மனசில கண்டதை எண்ணினாதான் அதிகமாகும்.எப்படி நம்ம ஃபன்?"

"அங்கிள் பன்!"

"பாரு, மனசுக்குள்ளே இவ்வளவு ஏக்கம் தேக்கி வச்சிருக்கே. அப்பப்ப சின்னச் சின்ன சில்மிஷம் செய்யணும். இல்லைன்னா அனுமதிக்கணும். இல்லைன்னா பருதான்!" என்று அவள் தோளில் கை போட்டான் பரத், "உதாரணமா?"

"கையை எடுங்க பரத்" என்றாள் சீரியஸாக.

எடுத்துக் கொண்டு "பாரு, உனக்கு பருவுக்கு நடுவில கொஞ்சூண்டுதான் மூஞ்சி தெரியப் போகுது. நல்லது சொன்னா கேட்டுக்கணும்."

"அவசியமில்லை, கிரீம் தடவிக் கிட்டிருக்கேன். ரெண்டு நாள்ல போய்டும்."

"சுலபமான வழி சொல்றேன். க்ரீம் தடவறானாம் க்ரீம்!" பரத் சிகரெட் எடுத்துப் பற்ற வைத்துக் கொண்டான்.

ஸ்பெஷல் பிராஞ்ச் கிரைம்ஸ் இன்ஸ்பெக்டர் நியூட்டனை அவரது அலுவலகத்தில் சந்தித்ததும் "ஹலோ" என்று வலிக்க கை குலுக்கி,"லாங் டைம் நோ சி" என்றார்.

வந்த டயில் கவனம் செலுத்தினான்

சுசிலா.

"மீசையை ட்ரிம் பண்ணிருக்கீங்க போலிருக்கு. ஒரு ஏழெட்டு வயசு காணாமல் போய்டுச்சே நியூட்டன் சார்" என்றான் பரத்.

"ஓக்கே குளிர்ந்தாச்சு. என்ன சகாயம் வேணும் இப்போ?"

"ஆனாலும் இப்படி நெத்தியடியா அவமானப்படுத்தக் கூடாது" என்ற பரத். "தொழிலபதிபர் தயானந்தன் காலை கேஸ் நீங்கதான் டீல் பண்றிங்கன்னதும் ரொம்ப நல்லதாப் போச்சுன்னு ஃபீல் பண்ணேன்."

"யாரு அவர் பொண்ணு மைதிலி வந்தாளா உங்ககிட்ட? தன் அப்பாவைக் கொன்னு தானும் செத்த மர்ம மனிதன் யாருன்னு கண்டுபிடிச்சித் தரணுமாமா?"

"ம்கூம்."

"பின்னே யார் உங்க க்ளையண்ட்."

"யாருமில்லை. நாலு நாளா பேப்பர்ல இந்த மேட்டர்ஸ் படிக்க சுவாரசியமா இருந்தது. கைவசம் வேற கேஸ் இல்லை. சரிதான் நாட்டு நலனுக்காக கொஞ்சம் உதவி பண்ணலாமேன்னு ஒரு க்யூரியாசிடி."

"எவனாச்சும் பத்திரிகை நிருபர் வந்தா அவன்கிட்ட விட்டுக்கங்க இந்த ரீலை எல்லாம். நாட்டு சேவையாம்! பரத், என்கிட்ட கூட பொய் ஆரம்பிச்சிட்டிங்களா?"

"அப்படி ஒரு சிக்கல். தப்பா நினைக்காதீங்க, இப்போதைக்கு எதுவும் சொல்ல முடியாத நிலைமை. ஆனா நிச்சயமா உங்களுக்கு உதவிதான் செய்யப் போறேன். இந்தக் கேஸில எனக்கு ஒரு

பத்துப் பைசா யாரும் தரப்போறதில்லை. ஒரு ஸ்டேஜ் வந்ததும் உண்மையைச் சொல்றேனே."

"ஓக்கே. இந்த கேஸ்ல உங்களுக்கு என்ன தெரியணும் பரத்?"

"உங்க நிலைமை என்ன? அனுமானம் என்ன? எதுவரைக்கும் வந்திருக்கீங்க."

"சுருக்கமா சொல்லணும்னா புறப்பட்ட இடத்திலே நிக்கிறோம் பரத். இதில ஒரு பெரிய பலவீனம் என்னன்னா கொலைகாரன் யாருன்னு இன்னும் அடையாளம் புரியாதது. மூஞ்சி சிதறிடுச்சி ரெண்டு பேருக்கும். ஜார்ஜ் டிசில்வான்னு சொல்லிக்கிட்டு வந்தவன் போட்டிருந்த சட்டை,பேண்ட்டை வச்சி எதுவும் செய்ய முடியலை. அவன் யார்னு தெரியலை. ஆனா நிச்சயமா அவன் ஒரு கருவி. சூட்கேஸ்ல வெடிகுண்டு இருந்தது அவனுக்கே தெரியாதுங்கிறதுதான் எங்க அனுமானம். பத்திரிகை நிருபர் வேஷத்துல அவனை அவர்கிட்டே அனுப்பி வச்சது யார்? இது பெரிய கேள்விக்குறியா இருக்கு. . தயானந்தனோட வீட்ல, ஆபீஸ்ல, சொந்தக்காரங்க,நண்பர்கள்னு நூத்து முப்பத்தி நாலு பேரை இதுவரைக்கும் விசாரிச்சிருக்கேன். சரியான க்ளு எதுவும் கிடைக்கலை. மோடிவ் தெரியலை. அது தனிப்பட்ட ஒரு விரோதம்தான். ஆனா என்னங்கிறதுதான் கேள்வி."

"நீங்க யாரையுமே இதுவரைக்கும் சந்தேகப்படலையா?"

"ரெண்டு பேரை சந்தேகப்படறோம். ஒண்ணு அவரோட சொந்த மகன் சந்திரன். அவன் ஒரு குடிகாரன்.

பொல்லாத ஊதாரி, அப்பாவுக்கும் புள்ளைக்கும் ஆகறதில்லை. கொஞ்ச நாளைக்கு முன்னாடி வீட்டை விட்டு வெளியேறிட்டான். அடிக்கடி வந்து தொழில் ஆரம்பிக்க பணம் கேட்ருக்கான். சொத்தில தன் பங்கை பிரிச்சிக் கேட்ருக்கான். இவர் கண்டிப்பா மறுத்திருக்கார். கோவமா அவன் வக்கீல் நோட்டீஸ் அனுப்பியிருக்கான். இந்த சூழ்நிலையாலதான் கொலை நடந்திருக்கு."

"இப்போ சொத்து யாருக்கு வரும்?"

"விசாரிச்சிட்டேன். தயானந்தன் உயில் எதுவும் எழுதி வைக்கலை. அதனால அவர் பையன் சந்திரனுக்கும், பொண்ணு மைதிலிக்கும்தான் சொத்து பூரா வரும்."

"தன் அப்பா இன்னும் உயில் எதுவும் எழுதலைங்கிறதை தெரிஞ்சுக்கிட்டு அந்த சந்திரன் இப்படி ஒரு அப்பாவியை செட்டப் செஞ்சி அனுப்பியிருக்கலாமா?"

"அதான் எங்க சந்தேகம். சந்திரனை விசாரிச்சிட்டேன். அவன் தங்கியிருந்த நண்பன் வீட்லயும் விசாரிச்சி சோதனை போட்டுட்டேன். அவனை சந்தேகப் படத்தான் முடியுதே ஒழிய, இதில லாவிடா சம்பந்தப்படுத்த எந்த ஆதாரமும் கிடைக்கலை. இப்ப அவன் தயானந்தன் வீட்டுக்கே வந்துட்டான். அவனை ரகசியமா கண்காணிக்க ஏற்பாடு செஞ்சிருக்கேன்."

"சரி, நீங்க சந்தேகப்படற இன்னொரு நபர் யாரு?"

"பூபதி, மைதிலியோட காதலன். 'புதிய புரட்சி இயக்கம்'னு ரகசியமா நடத்திக்கிட்டிருக்கிற ஒரு தீவிரவாத

கும்பல்ல ஒருத்தன். அவன் தயானந்தனை ஆபீஸ்ல சந்திச்சி தன் காதலை அடாவடித்தனமா சொல்லி சம்மதிச்சே ஆகணும்னு மிரட்டிட்டுப் போயிருக்கான். ஆத்திரத்தோட இவன் தன் மகளை அறைஞ்சி அவனை மறந்திட சொல்லியிருக்கார்."

"தன் காதலுக்குத் தடையா இருக்கிறதால அவரை ஒழிச்சி கட்டியிருப்பான்னு நினைக்கிறீங்களா?"

"அது ஒரு கோணம். ஏன்னா பூபதிக்கு வெடிகுண்டு விஷயங்கள்ல நல்ல பரிட்சயம் உண்டு. அவனோட ரூம்ல அரசாங்கத்துக்கு எதிரான சில நோட்டீஸ்களை கைப்பற்றினோம். அவனை விசாரிச்சப்ப தனக்கு சம்பந்தமில்லைன்னான். அவனை கைது செஞ்சி விசாரிச்சாலும் உண்மையை ஒப்புக்க மாட்டான். அதனால அவனை ஃபாலோ பண்ணி வாட்ச் பண்ண ரெண்டு பேரை மஃப்டில போட்ருக்கேன்."

"நீங்க விசாரிச்ச நபர்களோட வாக்குமூலங்கள் டைப் செஞ்சிருப்பாங்களே... எனக்கொரு காப்பி ப்ளீஸ். நாளைக்குத் திருப்பிக் கொடுத்துடறேன்."

"தர்றேன். ஆனா நீங்க இதில எந்த ரூட்ல வர்றீங்க. எனக்குப் புரியலை."

"ஜார்ஜ் டிசில்வா யாரு, அவனை செலுத்தினது யாருங்கற ரூட்ல... சீக்கிரம் உங்களுக்கு உபயோகமான தகவல்கள் தர்றேன்."

நியூட்டன் சிரித்தபடி "உங்களையும் கண்காணிக்க ஆள் போடணும் போலிருக்கே" என்றார். "சும்மா தமாஷுக்கு சொன்னேன். எங்க டிபார்ட்மெண்ட்டுக்கு எத்தனையோ கேஸ்

டிபார்ட்மெண்ட்டுக்கு எத்தனையோ கேஸ்கள்ல உதவியிருக்கீங்களே... வீரச் சக்ராவுக்குக் கூட சிபாரிசு பண்ணலாம்னு பேசிக்கிட்டு இருக்கோம்."

"இந்தக் கிண்டல்தானே வேணாங்கிறது" என்று எழுந்து கொண்டான் பரத்.

பலராமனின் மாடிப் போர்ஷனில் பரத் சுசீலா கட்டிலில் அமர்ந்து கொள்ள, பலராமன் எல்லா ஜன்னல்களின் கதவுகளையும் சாத்தி விட்டு வந்து ஒரு மோடாவில் அமர்ந்து கொண்டு "இப்ப பேசலாம். மெதுவாவே பேசலாம்" என்றான்.

"இந்தக் கேசை விசாரிக்கிற இன்வெஸ்டிகேடிங் ஆபீசரைப் பார்த்துப் பேசினோம் பலராம். அவங்களும் இதில மாஸ்டர் மைண்டா வேற ஒருத்தன் செயல்பட்டிருக்கிறதாதான் சொல்றாங்க."

"அவன் ரஞ்சித்குமார்தான்னு சொல்லிட்டீங்களா?"

"சொல்வோமா? மூலவரை கண்டு பிடிக்காம இந்த தகவலை போலீசுக்கு சொல்றது உனக்கு ஆபத்தானதுன்னு தெரியாதா எங்களுக்கு."

"அதான பார்த்தேன்."

"இப்போ ரஞ்சித்குமாரோட

பொருள்கள், துணிகள், புத்தகங்கள் எல்லாம் முதல்ல தனியா பிரிச்சி வச்சி எல்லாத்தையும் மணிக்கணக்கா நுணுக்கமா அலசிடலாம்னு இருக்கோம். அதுக்கு முன்னாடி இந்த 'எக்ஸ்' பத்தி உனக்கு என்ன என்னதகவல் தெரியும், சொல்லு."

"எந்த எக்ஸ்?"

"அதான்ப்பா ரஞ்சித்குமாரோட பாஸ்! அவனை பயன்படுத்தினவன்."

"எனக்குத் தெரிஞ்சி அந்த எக்ஸ் ஒரு தடவை ரஞ்சித்குமாரை போன்ல கூப்பிட்டுப் பேசியிருக்கான்."

தந்தி பாஷையில் பென்சிலால் குறிப்பு எடுத்துக் கொண்டிருந்த சுசீலா அந்த அறையில் சுற்றும், முற்றும் பார்த்து "போன்லயா?" என்றாள்.

"இங்கே போன் இல்லை. பக்கத்தில சீனிவாசா கபேன்னு ஒரு ஹோட்டல் இருக்கு. அங்கே போன் இருக்கு. இவன் அந்த நம்பர் கொடுத்திருக்கான் போலிருக்கு. பையன் வந்து கூப்புட்டான். இவன் போய் பேசிட்டு வந்தான்."

"பையன் வந்து என்னன்னு சொல்லி கூப்புட்டான்? கொஞ்சம் நல்லா யோசிச்சி அப்படியே சொல்லு பார்க்கலாம்."

"ரஞ்சித் சார், உங்களுக்கு போன் வந்திருக்கு. யாரோ சந்தானம்னு ஒருத்தர் கூப்புடறார்ன்னு சொன்னான்."

"வெரிகுட்! நோட் இட் சுசிலா, சந்தானம்! அலை கடல்ல கிடைச்ச முதல் கட்டை!"

"அது நிஜமான பேரா இருக்கணும்னு என்ன அவசியம் பரத்?"

"அது உண்மையான பேரா இருக்காதுன்னும் உறுதியா சொல்ல முடியாது.

எல்லா குற்றவாளிகளும் அவங்க பேர்களை மாத்திக்கிட்டே செயல்படு வாங்கன்னு சொல்ல முடியாது. ஒக்கே அப்புறம்? ரஞ்சித் பேசிட்டு வந்ததுக் கப்புறம் நீ அவன்கிட்டே ஏதாவது கேட்டியா?"

"கேட்டேன். போன்ல யாருன்னு கேட்டேன். என் ஃபிரண்டுன்னு சொன் னான். உனக்கு தப்பு வழிகள் சொல்லித் தர்றவனான்னேன். அதெல்லாம் உனக்கு சொல்ல வேண்டிய அவசியமில் லைன்னான்."

"அப்புறம்?"

"ஒரு நாள் ராத்திரி பதினோரு மணி இருக்கும். இன்னும் ரஞ்சித்குமார் வந்து சேரலை. எனக்குத் தூக்கம் வரலை. மொட்டை மாடிக்கு வந்து நின்னுகிட்டு இருந்தேன். அப்போ ஒரு கார் வந்து நின்று அதிலேர்ந்து ரஞ்சித்குமார் இறங்கினான். அவனை இறக்கி விட்டுட்டு கார் போய்டுச்சி."

"அது என்ன கார்?"

"அம்பாசிடர், கறுப்பு கலர், நம்பர் தெரியாது."

"காரை ஓட்டினவன் தெரிஞ்சானா?"

"இல்லை. அவன் காரை விட்டு இறங்கலை. ரஞ்சித்குமார் மட்டும்தான் காரை விட்டு இறங்கி வந்தான்."

"சரி, வேற?"

"சம்பவத்துக்கு முதல் நாள் என் டிக்ஷனரி தேடி, ஓட்டு தாடியைப் பார்த்ததைதான் நான் சொல்லிட் டேனே... அவ்வளவுதான் தெரியும் எனக்கு."

பரத் எழுந்து கொண்டான்.

ரஞ்சித்குமாரின் சூட்கேசில் சோத னையைத் துவக்கினான் பரத். சுசிலா ரஞ்சித்குமாரின் புத்தகங்கள், சட்டை, எல்லாம் உதறிப் பார்க்கத் துவங்கினாள்.

ஒரு மணி நேர சோதனைக்குப் பிறகு தேறின அயிட்டங்கள்.

1. பாண்டி பஜாரின் ஒரு ரெடிமேட் கடையில் இரண்டாயிரத்து சொச்சத்திற்கு சட்டை பேண்ட்டுகள் வாங்கினதற்கான பில்.

2. பேட்டா கம்பெனியின் ஷூ பில்.

3. ஆயிரத்தி சொச்சம் பணம் அம்பது ரூபாய் நோட்டுகளாக.

"இந்த ஷூ தானா நானூத்தி சொச்சம் ரூபா?" என்று பரத் ஓரமாகக் கிடந்த இரண்டு புதிய ஷூக்களைக் கையில் எடுத்துப் பார்த்து விட்டு "நல்ல லெதர்" என்று திரும்ப கீழேப் போட்ட போது ஒரு ஷூ தலைகீழாகப் புரண்டு கொண்டது.

அதை நேராக நிமிர்த்த குனிந்த போது அந்த ஷூவின் அடிப்பாகத்தில் ஒரு பேபர் பிஸ்கட் அளவுக்கு நீளமான ஒரு துண்டுக் கலர் காகிதம் ஒட்டிக் கொண்டிருந்தது. ஒரு இன்ச் அகலமும், நான்கு இஞ்ச் நீளமும் இருந்த அந்த ரோஸ் கலர் காகிதத்தை ஷூவில் இருந்து ஜாக்கிரதையாகப் பிரித்து எடுத்தான் கிழித்து விடாமல்.

அதைப் புரட்டிப் பார்த்தான். பாதிப் பாதி வார்த்தைகள் அதில் வெட்டுப் பட்டிருந்தன. அந்தக் காகிதத்தில் கீழ்க்கண்டபடி இருந்தது.

டக சபா

ங்கும்

கரின்

பையன்
8.91
ஹால்
ரீர்!

பரத் விசில் அடித்தான். "சுசிலா, இதோ பாரு! ஒரு சின்ன வீடு கிடைச்சிருக்கு. இதில் உள்ள பாதிப் பாதி வார்த்தைகளை வச்சி இதுஎன்ன சீட்டுன்னு உனக்குப் புரியுதா?" என்றான்.

"...டக சபாங்கிறது நாடக சபாவா? அப்படித்தான் இருக்கணும். அப்படிப் பார்த்தா ஒரு ஒரு சபா அச்சடிச்ச ஏதோ ரு புரோக்ராமுக்கான டிக்கெட்!"

"வெரிகுட். ஒவ்வொரு வார்த்தையா ஹூகிக்கலாமா? 'ங்கும்'ன்னா என்ன?"

"சிம்ப்பிள் பரத். 'வழங்கும்'!"

"கரெக்ட், 'கரின்'ன்னா என்ன?"

"புரியலை."

"அடுத்த வார்த்தை 'பையன்'?"

"அது ஒரு வேளை நாடகத்தோட தலைப்பா இருக்கலாம்."

"சுசி, வால் பையன்னு ஒரு நாடகம் இருக்கு. எஸ்.வி.சேகரோடது."

"அப்படீன்னா முதல் வார்த்தை 'எஸ்.வி.சேகரின்' அப்படீன்னு இருக்கலாம்."

"அதே தான். இதே வருஷம்! இதே மாசம்! ஏதோ ஒரு தேதி!"

"அடுத்தது 'ஹால்!' அதாவது நாடகம் நடந்த இடம். 'ஹால்'ன்னு முடியற மாதிரி என்ன நாடக அரங்கம் இருக்கு மெட்ராஸ்ல?"

"ராணி சீதை ஹால்!"

"கடைசி வார்த்தை 'காண வாரீர்!"

"சுசி, இந்த ஷூ ஒண்ணுதான் பேட்டா. ...ததெல்லாம் வேற கம்பெனிகள். ஷூ ...ங்கின தேதி பில்லுல இருக்கு பாரு. ...ன்னைக்கு?"

"இந்த மாசம் பதினாறாம் தேதி!"

"இந்த நாடகம் நடந்ததும் பதினாறாம் தேதிதான் சுசி, என்னா பதினேழாம் தேதி ...விங்தான் கொலை சம்பவம், பதினாறாம் தேதி புது ஷூ வாங்கின ரஞ்சித்குமார் அதை அன்னைக்கேப் போட்டுக்கிட்டு இந்த நாடகத்துக்குப் போயிருக்கணும். அங்கே கிழிச்சி போடப்பட்ட டிக்கெட் துண்டுகள்ல ...ன்னு இவன் ஷூவில் ஒட்டிக் ...டிருக்கு."

"சரி பரத். அன்னைக்கு முதல் நாள் சாயங்காலம் எஸ்.வி.சேகரோட நாடகத்துக்கு ரஞ்சித்குமார் போனான். இந்த தகவலினால என்ன பிரயோஜனம்?"

"என்ன சுசி இப்படிக் கேட்டுட்டே. இது ஒரு வீட் இல்லையா? அன்னைக்கு அவன் மட்டும் போனானா இல்லை அந்த சந்தானத்தோட போனானான்னு தெரியாது. விசாரிக்கலாம். அந்த சபால சந்தானம்னு யாரச்சும் மெம்பரா இருக்காங்களான்னு விசாரிக்கலாம். அப்படி யாராச்சும் மெம்பர் இருந்தா இந்த சந்தானம் கறுப்பு அம்பாஸிடர் வச்சிருக்காரான்னு பார்க்கலாம். நமக்கு ...க் இருந்தா செயினா தகவல்கள் கிடைக்கும் சுசி" என்றான் பரத்.

"அப்ப வாங்க புறப்படலாம்."

பரத் புறப்பட எத்தனித்து அறை மூலையில் இருந்த உயரமான மூங்கில் கூடை ஒன்றைப் பார்த்து, "அதென்ன கூடை, அதைப் பார்க்கலையே" என்றான்.

"அது சலவைக்குப் போட வேண்டி
அழுக்குத் துணிகளைப் போட்
வைப்போம் பரத்" என்றான் பலராமன்
பரத் "அப்ப வரட்டுமா?" என்றவ
மீண்டும் யோசனையுடன், "அதில இப்
உன் துணி மட்டும்தானே இருக்கு?"
என்றான்.

"அவனோடதும் ரெண்டு மூணு து
கிடக்குன்னு நினைக்கிறேன்."

"அவன் துணியை மட்டும் தனிய
பிரிச்சி எடுத்துப் போடு பலராம்.அதையு
பார்த்துடலாம். குறை எதுக்கு?"

பலராமன் அந்தக் கூடையைத் திறந்
ரஞ்சித்குமாரின் இரண்டு பேண்ட்டுகள்
இரண்டு சட்டைகளை எடுத்து
போட்டான்.

பரத் அந்த உடைகளை ஒவ்வொன்றா
எடுத்து பாக்கெட்டுகளில் கை நுழைத்
ஆராய... ஒரு பேண்ட்டின் ஹி
பாக்கெட்டில் ஏதோ தட்டுப்பட்டது.

வெளியே எடுத்தான். அது ட்ரே
காகிதம் போல இருந்த. பார்டரி
பூப்பவாய் அச்சாகியிருந்த ஒரு பேப்ப
நாப்கின்! (காகித கைக்குட்டை)

அதன் ஒரு மூலையில் 'ஹோட்ட
விக்டோரியா' என்று ஆங்கிலத்தி
அச்சாகியிருந்தது. அதை விரித்துப் பார்க்
மற்றொரு பகுதியில் பால் பாய்ண்
பேனாவால்...

"11.8.91 - காலை 10 மணி
ஹோட்டல் வெல்ரிச் ரெஸ்
டாரெண்ட் - டேபிள் நம்பர் எட்டு
என்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

எட்டிப் பார்த்த பலராமன், "பரத் இ
ரஞ்சித்குமாரோட கையெழுத்துதான்

இந்த பேண்ட் அவன் ஜெயில்லேர்ந்து
வந்த அன்னைக்குப் போட்டிருந்தான்.
ஜெயிலுக்கு போனப்பவும் இதே
பேண்ட்தான்ங்கிறதால ஞாபகம் இருக்கு
நல்லா" என்றான்.

"ஆக சந்தானத்தை ரஞ்சித்குமார்
ஜெயில்லேர்ந்து வந்த பத்தாம் தேதியே
சந்திச்சிருக்கான். ஹோட்டல்
விக்டோரியாவுக்குப் போயிருக்காங்க.

சந்தானம் மறுநாள் வெல்ரிச்ல
யாரையோ சந்திக்க சொல்லியிருக்கான்.
அதை ரஞ்சித்குமார் அவசரத்துக்கு
ஹோட்டல் பேப்பர் நாப்கின்ல
எழுதிக்கிட்டு இருக்கான். சரி, இப்ப
முதல்ல போக வேண்டிய இடம்
ஹோட்டல் விக்டோரியா."

இருவரும் காரில் புறப்பட, பரத்திற்கு
போனில் கிராஸ்டக்கில் கிடைத்த தோழி
மாடலிங் கேர்ள் அனுராதா, ஹோட்டல்
விக்டோரியாவில் ரிசப்ஷனிஸ்ட்டாக
இருப்பதை சொன்னது நினைவு வர
முறுவலித்தான்.

ஹோட்டல் விக்டோரியாவின்
பார்க்கிங் பகுதியில் வண்டியை நிறுத்த
ஹோட்டலின் பணியாள் ஒருவன்
உதவியோடுதன் கையில் இருந்த ஒரு

நோட்டில் இவர்களின் பியட் காரின்
எண்ணையும் குறித்துக் கொண்டதை பரத்
கவனித்தான்.

"சுசி, நீ கார்லயே இரேன். நான்
உள்ளேப் போய் விசாரிச்சுட்டு வர்றேன்"
என்றான் பரத்.

"ஏன்?"

"பாவம், எல்லா இடத்துக்கும் நீ
அலையறே! கால் வலிக்காதா?"

"அப்பா! இன்னைக்குத்தான் என் மேல
உங்களுக்கு கரிசனம், போய்ட்டு வாங்க.
நான் மியூசிக் கேட்டுக்கிட்டிருக்கேன்"
என்று டேப்பை ஆன் செய்து விட்டு
தாளம் போடத் துவங்கினாள்.

பரத் காரை விட்டு இறங்கி,
பாக்கெட்டில் செருகியிருந்த கூலிங்
கிளாசை அணிந்து கொண்டு ஹோட்
டலின் பிராதன வாசலுக்கு வந்தான்.
கதவு திறந்து விட்டு விஷ் செய்த
மகாராஜாவுக்கு பதில் விஷ் செய்து விட்டு
ரிசப்ஷன் ஹாலுக்கு வந்தான்.

ரிசப்ஷன் கவுண்டரில் பிசியாக இருந்த
மூன்று பெண்களில் அனுராதா பளிச்
சென்று உடனே தெரிந்தாள். ஸ்டைல்
கொண்டை. லோ ஹிப்பில் கட்டின
புடவை. அடக்கமான ஆனால் அசத்துகிற
முக ஒப்பனை.

"எக்ஸ்க்யூஸ் மீ மிஸ் அனுராதா" என்று
இவன் போய் சொன்னதும் அவள் ஒரு
வினாடி திகைத்து, இவன் தன் கூலிங்
கிளாசைக் கழற்றியதும், உடனே முகம்
மலர்ந்து ஆயிரம் வாட்ஸ் உற்சாகத்துடன்,
"மைகாட்! பரத்! எனக்கு மூச்சு நின்னுடும்
போலிருக்கு. வாட் எ சர்ப்ரைஸ்!" என்று
விட்டுதன் கவுண்டரின் கதவைத் திறந்து

கொண்டு வெளியே வந்தாள்.

"அனுராதா, எனக்குக் கூட உங்களை
இவ்வளவு சீக்கிரம் மீட் பண்ணுவேன்னு
தெரியாது. ஹவ் ஆர் யூ?"

"ஃபைன்! நின்னு பேசறதா? வாங்க.
ரெஸ்ட்டாரெண்ட் போலாம். லெட் அஸ்
ஹேவ் சம்திங். ஐஸ்க்ரீம், காபி, டீ எனிதிங்
யு விஷ்!"

"அதெல்லாம் இருக்கட்டும். முதல்ல
எனக்கொரு உதவி வேணும்."

"காத்துக்கிட்டிருக்கேன்."

"உங்க ஹோட்டல் ரெஸ்ட்டா
ரெண்டுக்கு இந்த மாசம் பத்தாம் தேதி
ரெண்டு பேர் வந்து சாப்பிட்டுட்டுப்
போயிருக்காங்க. அவங்க யாருன்னு நான்
கண்டுபிடிக்கணும்."

"அதுக்கு நான் என்ன செய்யணும்?"

"அவங்க கார்ல வந்திருக்கணும்.
பார்க்கிங் அசிஸ்டெண்ட் இங்கே நிப்
பாட்டி கார் நம்பர் எல்லாம் நோட்
பண்றான். கவனிச்சேன். பெரிய
ஹோட்டல்ல இந்த வழக்கம் இருக்கறது
எங்களுக்கு ரொம்ப சௌகரியம்."

"பத்தாம் தேதி முழுக்க இந்த
ஹோட்டல்ல பார்க் செய்யப்பட்ட கார்
நம்பர்களோட லிஸ்ட் உங்களுக்கு
வேணும். ரைட்?"

"அய்யோ! கற்பூரமா இருக்கீங்களே."

"பிரச்சினை இல்லை. அந்த நோட்புக்ல
குறிப்பிட்ட தேதில எழுதப்
பட்டிருக்கிற நம்பர்களை அப்படியே
ஜெராக்ஸ் பண்ணித் தரச் சொல்றேன்.
போதுமா?"

"எப்படி நன்றி சொல்றது?"

"என்னோட ஐஸ்கிரீம் சாப்பிட்டா

அதுதான் எனக்கு நீங்க சொல்ற நன்றி. ஓக்கே. ஒன் மினிட்" என்ற அனுராதா ரிசப்ஷன் மேஜைக்குச் சென்று மற்றொரு பெண்ணிடம் பேசி விட்டு வந்து, "வாங்க, ஜெராக்ஸ் காப்பி ரெஸ்ட்டாரெண்ட்டுக்கு வந்து சேரும்."

காரில் அங்கு சுசிலா, இவளுடன் ஐஸ்கிரீமா? பரத் தயங்கினான். லிஸ்ட் வரும் வரை வேறென்ன செய்வது? அவளுடன் நடந்தான்.

எதிரெதிரே அமர்ந்து ஐஸ்க்ரீம் சாப்பிடத் துவங்கி...

"அப்புறம்? என்ன கேஸ் இது?" என்றாள் அனுராதா.

"அதை மட்டும் கேக்காதீங்க?"

"சீக்ரெட்டா? சுசிலா எப்படி இருக்காங்க."

"சூடா இருக்காங்க."

என்ன இது பரத் பெண் குரலில் பேசுகிறாரே என்று அனுராதாவும், என்ன இது பதில் தான் சொல்லவில்லையே என்று பரத்தும் திரும்பிப் பார்க்க... இடுப்பில் கைகளை வைத்துக் கொண்டு நின்றாள் சுசிலா படபடப்பாக.

"இவங்கதான் சுசிலா இல்லே?" என்ற அனுராதா, "வாங்க மேடம். உக்காருங்க. என்ன ஐஸ்க்ரீம் சாப்பிடறீங்க?" என்றாள் இயல்பாக.

சுசீலா பரத் அருகில் வந்து, "இதுக்கு தான் என்மேல அவ்வளவு கரிசனம் காட்டினீங்களா... என்னடா இது எலி என்னைக்குமில்லாம கோமணம் கட்டிக்கிட்டுப் போகுதேன்னு பார்த்தேன். என்ன பரத் இதெல்லாம்?"

பரத் விழித்து, தடுமாறி பதில்

சொல்லும் முன்...

"ஸாரி மேடம்" என்றாள் அனுராதா. "நான் கூட இது உங்களுக்கு செய்ற துரோகம்னு சொன்னேன். அதுக்கு பரத் எத்தனை நாளைக்குத்தான் ஒரே பொண்ணை லவ் பண்றதுன்னு சொல்லி என்னை இங்கே கூட்டிட்டு வந்தார்."

"அய்யோ!" என்றான் பரத். "என்னங்க இது! அவ ஏற்கனவே ரயில் என்ஜின் மாதிரி சூடா இருக்கா. பெட்ரோல் ஊத்தறீங்களே! சுசி, தமாஷ்! தமாஷ்! இவங்க மிஸ்.அனுராதா, இந்த ஹோட்டல் ரிசப்ஷனிஸ்ட்" என்று விளக்கம் சொல்லிக் கொண்டேயிருக்க சுசிலா வேகமாகச் சென்று விட்டாள்.

"போச்சுடா!"

அவன் கேட்ட லிஸ்ட் வந்ததும் அதை அவனிடம் தந்த அனுராதா, "போய் சமாதானப்படுத்துங்க பரத்! லவ்வுல ஊடல் ஒரு த்ரில்! அதுக்காகதான் நான் சீண்டினேன். சமாதானமாங்களான்னு அப்புறம் நான் போன் பண்ணி கேட்டுக்கறேன்" என்றாள்.

"அவ பெரிய வேதாளங்க. அவ்வளவு சீக்கிரம் இறங்க மாட்டா."

பரத் லிஸ்ட்டோடு ஹோட்டலை விட்டு வெளியே வர... பார்க்கிங் பகுதியில் அவன் கார் இல்லை. போய் விட்டாள்! பாக்கெட்டைத் தொட்டுப் பார்த்தான். ஒரு ரூபாய் கூட இல்லை. மணி பர்ஸ் எல்லாம் காரில் உள்ள பேகில் உள்ளது.

ஆட்டோ அமர்த்திக் கொண்டு, "போய் சேர்ந்தப்புறம்தான் காசு தருவேன். வழில பெட்ரோல் போட காசு கேட்டா தர மாட்டேன்" என்ற இவனை

ஆட்டோ டிரைவர் ஒரு மாதிரியாகப் பார்த்தான்.

"அதுக்காக என்னை அம்போன்னு விட்டுட்டு வரலாமா?" என்றான் பரத் தன் ஏஜென்சி தனியறையில் நுழைந்து சுசிலாவிடம், "பாக்கெட்ல காசே இல்லை தெரியுமா? நியூட்டன் கிட்ட நூறு ரூபா கடன் வாங்கிட்டு வந்திருக்கேன்."

"ஏன் ஐஸ்கிரீம் வாங்கித் தந்தவ கிட்டயே வாங்கியிருக்கலாமே" என்றாள் சுசிலா.

"சுசி, நீ என்னை ராங்கா எடுத்துக்கக் கூடாது. சுத்தமான அக்மார்க் ஃப்ரெண்ட்ஷிப்! இன்னும் அவ விரலைக் கூட நான் தொட்டதில்லை. ச்சீ! இதுவரைக்கும் தொட்டதில்லை! போன்ல கிராஸ் டாக்ல வந்தா, மாடல் கேர்ள். தெரிஞ்ச பொண்ணாச்சே தகவல் வாங்க உதவியா இருக்குமேன்னு போய் பேசினேன்.

அதே மாதிரி பத்தாம் தேதி ஹோட்டலுக்கு கார்களோட நம்பர் லிஸ்ட் ஜெராக்ஸ் பண்ணி கொடுத்துட்டா. அதைக் கொண்டு போய் நியூட்டன்கிட்ட கொடுத்து விசாரிக்கச் சொல்லிருக்கேன். அதில் கறுப்பு கலர் அம்பாஸிடர் மட்டும் எத்தனை வண்டி அவங்க அட்ரஸ் என்னென்னு வாங்கித் தர

சொல்லிட்டு வந்தேன்."

"அதெல்லாம் சரி, ஐஸ்க்ரீம் சாப்பிட்டது ஏன்?"

"அவ விருந்தினரை உபசரிக்கறதுக்காக கூப்புட்டா. மறுத்தா நாகரிகமில்லையா?"

"என்னையும் கூப்பிட்டிருக்கலாமே."

"ஐஸ்க்ரீம் சாப்பிட்டா உடம்பு குண்டாகுதுன்னு நீ ஒரு தடவை சொல்லலை? ஏற்கனவே நீ கிட்டத்தட்ட குஷ்பு மாதிரிதான் இருக்கே. இதுக்குமேல உனக்கு உடம்பு வேணாமேன்னுதான் அந்த நல்ல ஆரோக்ய எண்ணத்திலதான் கூப்புடலையே ஒழிய..."

"ஸ்டாப்! பேசிக்கிட்டேப் போவிங்க. வாட் நெக்ஸ்ட்?"

"எஸ்.வி.சேகரைப் பார்க்கணும். நீ வரலைன்னா நான் தனியாப் போறேன்."

"நான் போன் செஞ்சு பேசினேன். சத்யா ஸ்டுடியோல ஷூட்டிங்ல இருக்காராம். நானும் வர்றேன். இல்லைன்னா எந்த நடிகையையாவது பார்த்து... அதென்ன லேட்டஸ்ட் வார்த்தை? ஜொள்ளா?"

"இல்லை சுசி, ஜொள்ளு!"

"யெஸ்! ஜொள்ளுவிட ஆரம்பிச்சிடுவீங்க. கமான்!" என்று புறப்பட்டாள் சுசி.

"சுசி! நீ ஒரு மோசமான பிளாஸ்க் மாதிரி."

"அப்படீன்னா?"

"சூடா காப்பியை ஊத்தி மூடி கொஞ்ச நேரம் கழிச்சி திறந்து ஊத்தினா ஜில்லுன்னு இருக்கும். அதுமாதிரி நீ உடனே குளிர்ந்துடறே. விச் ஐ லைக் இட்."

"வழியாதீங்க பரத்!" என்றாள்.

எஸ்.வி.சேகர் ஷாட் இடைவெளியில் "அடடே.... வாங்க! எனக்கு உங்களைப் பார்க்கணும்னு ரொம்ப நாளா ஒரு ஆர்வம். குறிப்பா உங்க சுசிலாவை!" என்றார். சுசிலா துளியூண்டு வெட்கப்பட்டது போலிருந்தது.

"என்ன சார் நீங்களும் பி.ஜே.பி. கட்சியா?" என்றான் பரத் வழங்கப்பட்ட காபியை வாங்கிக் கொண்டு.

"இல்லீங்க. நான் சுயேச்சை."

"அதில்லை. பி.ஜே.பி.ன்னா பயங்கர ஜொள்ளு பார்ட்டின்னு அர்த்தம்!" என்றான் பரத்.

"ச்சே! என்னை ரொம்ப மோசமா நினைச்சிட்டிங்களா? வேணும்னா நான் கண்ணை மூடிக்கட்டுமா? திறந்திருந்தா பார்க்கச் சொல்லுது சார்! ஐ மீன் கண்ணு!"

"நானே பெட்டர் போலிருக்கு" என்றான் பரத். அந்த ஷூவில் பிய்த்த பாதி டிக்கெட்டை எடுத்துக் காட்டி, விளக்கி, "பதினாறு எட்டு தொண்ணூத்தி ஒண்ணில ராணி சீதை ஹால்ல வால்பையன் நாடகம் போட்டிருக்கீங்க. அது எந்த சபாவோட ஏற்பாடு?" என்றான்.

"வால் பையன் ரைட்டு. ராணி சீதை ஹால் ரைட்டு. ஆனா பதினாறாம் தேதி போடலைங்களே..: இந்த மாசம் வால்பையன் நாடகம் ஒரே ஒரு தடவைதான் போட்டோம். அது இந்த மாசம் எட்டாம் தேதி. இன்ஃபாக்ட் பதினாறாம் தேதி எங்களுக்கு டிராமா புரோக்ராமே இல்லை. நான் ஷூட்டிங்குக்காக ஊட்டி போயிருந்தேன்."

"எட்டாம் தேதியா?" மண்டையை சொறிந்தான் பரத். ஷூ வாங்கினது

பதினாறாம் தேதி. அவன் ஜெயிலில் இருந்து ரிலீஸ் ஆனது பத்தாம் தேதி. அப்படியிருக்க ரஞ்சித்குமார் எட்டாம் தேதி எப்படி நாடகத்திற்குச் சென்றிருக்க முடியும்? பதினைந்து நாள் ஜெயில் தண்டனைக்குள் பரோலில் வர முடியுமா? அப்படியே வந்தாலும் வாங்காத ஒரு ஷூவில் அந்த டிக்கெட் எப்படி ஒட்டும்?

"எனி கன்ஃப்யூஷன்?" என்றார் எஸ்.வி.சேகர்.

"தெளிவாய்ட்டா இங்கேயே முற்றும் போட்டுடுவமே" என்று சிரித்து விட்டு, "தேங்க்ஸ் சார்" என்று எழுந்து கொண்டான் பரத். நடந்தார்கள்.

காரில் சுசிலா சொன்னாள். "அந்த க்ளூ பணால் பரத்! அது ஏதோ தெருவில் கிடந்த குப்பை! ரஞ்சித்குமாரோட ஷூவில ஒட்டியிருக்கு! தட்ஸ் ஆல்!"

"அப்படித்தான் இருக்கணும். இப்போ ஒரு தீவிரவாதியின் காதலியை சந்திக்கலாமா? ஐ மீன் செத்துப் போன தயானந்தனோட பொண்ணு மைதிலி!"

"போலீஸ் சக்கையா விசாரிச்சிருக்கு பரத்"

"படிச்சேன் சுசி. போலீஸ் விசாரிச்ச எல்லா நபர்களோட ஸ்டேட்மெண்ட்டையும் பொறுமையா படிச்சிட்டேன். அதில மைதிலி 'எங்க காதலை அந்தஸ்து காரணம் காட்டி நிராகரிச்சுட்டார். இவர் தன்னோட கேளிக்கை விஷயங்களில மட்டும் அந்தஸ்து பாக்கறாரான்னு எனக்கு கோபமா வந்திச்சி' அப்படின்னு ஒரு இடத்தில சொல்லிருக்கா."

"அதனால என்ன?"

"அதனால என்னவா? ஒரு பெரிய

விஷயம் அதில ஒளிஞ்சிருக்கு சுசி. அப்பா கேளிக்கை விஷயங்களில அந்தஸ்து பாக்கறதில்லை! அப்பா ஒரு விடோயர். அர்த்தம் புரியலையா? கேளிக்கைன்னா என்ன? தயானந்தன் பெண்கள் விஷயத்தில சபலப்படறவரா இருக்க ணும்ங்கிறது என்னோட யூகம். அது மைதிலிக்கு அரசல்புரசலா தெரியும். ஆத்திரத்தில அதைத்தான் சொல்லி ருக்கணும்."

"சசி! கேளிக்கைன்னா... தண்ணி போடறதுகூட கேளிக்கை தான். தயா னந்தன் அந்தஸ்து பார்க்காம எல்லா ரோடயும் தண்ணி போடறதைக் கூட அவ குறிப்பிட்டிருக்கலாம்."

"கேட்டுடலாமே அவளையே" என்றான் பரத்.

மைதிலியின் முகத்தில் சோகம் நிரந்தரமாக தங்கியிருந்த போதிலும் அதையும் மீறி அழகு வெளிப்பட்டது.

பரத், சுசிலா தங்களை அறிமுகப் படுத்திக் கொண்டபோது, "கேள்விப்பட் டிருக்கேன். எத்தனை பேர் ஆராய்ச்சி செஞ்சா என்ன சார், என் டாடி திரும்ப எனக்குக் கிடைப்பாரா?" என்றாள்.

"வாஸ்தவம் தாங்க. ஆனா குற்ற வாளியைப் பிடிக்க வேண்டியது ஒரு முக்கிய கடமையாச்சே. ஒரு தகவல் உண்மையான்னு தயங்காம சொல்லணும் நீங்க. இன்வெஸ்டிகேஷனுக்கு உதவியா இருக்கும்" என்றான் பரத்.

"கேளுங்க."

"உங்க காதலர் பூபதியை நீங்க

சந்தேகப்படறீங்களா?"

"பாதிப் பாதி! போலீஸ் அவரை சந்தேகிக்குது. என்னால அவரை முழுசா நம்பவும் முடியலை. அவர் ஒரு மாதிரியான டைப்! நக்ஸலைட் மாதிரி பேசுவார். பேச்சில முரட்டுத்தனம் இருக்கும். சில வன்முறைகளில ஈடுபட்டி ருக்கார். அதுக்கான காரணங்கள் நியாயமா இருந்தாலும் சட்டப்படி குற்றமில்லையா? கல்யாணத்துக்கப்புறம் கொஞ்சம் கொஞ்சமா மாறிடறேன்னு சொன்னார். என்கிட்டயே ஒரு சமயம் ரொம்ப அன்பா இருப்பார். ஒரு சமயம் அலட்சியமா நடந்துப்பார். அவரை சரியாப் புரிஞ்சிக்கிட்டேன்னு என்னால சொல்ல முடியாது."

பரத், பூபதியைப் பற்றி துருவித் துருவிக் கேட்டான். அவர்களின் முதல் சந்திப்பு, காதல் வளர்ந்த விதம், அவனுடைய நடவடிக்கைகள் என்று கேட்க, எந்தக் கேள்விக்கும் தயங்காமல் பதில் சொன்னாள் மைதிலி. சுசிலா டேப் செய்து கொண்டிருந்தாள்.

"சரி. இப்ப ஒரு தர்மசங்கடமான கேள்வி. உங்க அப்பா அந்தஸ்து பாக்காம கேளிக்கைகளில ஈடுபட்டார்ங்கற மாதிரி போலீஸ்ல சொல்லியிருக்கீங்க. எந்த அர்த்தத்தில சொன்னீங்க?"

மைதிலி சற்று அமைதியாய் இருந்து விட்டு, "அது டங்க் ஸ்லிப் சார். சொல் லிட்டு ஏன் சொன்னோம்னு நினைச்சேன். அதனால டீடெய்லா பேசலை அதைப் பத்தி. எங்கப்பா லேடீஸ் விஷயத்தில கொஞ்சம் வீக் சார். நீலாங்கரையில ஒரு கெஸ்ட் ஹவுஸ் இருக்கு. பெரிய ஆபீசர்ஸ்

வந்தா அங்கே தங்க வைப்பார். என் டாடி அந்த பங்களாவுக்கு கால் கேர்ள்சை வரச் சொல்லிட்டு இவர் அங்க போய் கொட்டமடிப்பார். அஃப்கோர்ஸ் அது அவர் வீக்னெஸ். இறந்துட்ட ஒருத்தரோட வீக்னெசை போலீஸ்ல சொன்னா அது அப்படியே பேப்பர்ல வந்துடும். அது அவரை அவமானப் படுத்தற மாதிரி இல்லையா?" என்றாள்.

"நியாயம்தான். ஆனா அது எப்படி உங்களுக்குத் தெரியும்?"

"அந்த பங்களா வாட்ச்மேன் சொல்லியிருக்கான். தவிர அப்பா பொம்பளைங்க போன் நம்பரா எழுதின ஒரு பாக்கெட் டைரி வச்சிருக்காரு. அதை நான் பார்த்துட்டேன். போலீஸ் அதை கைப்பற்றினா அசிங்கமாய்டும்னு நான் அதை எடுத்து மறைச்சி வச்சிட்டேன்."

"நான் பார்க்கலாமா அதை? உங்கப்பாவோட அந்தரங்கம் வெளில வராம இருக்க நான் கியாரண்டி." என்றான் பரத்.

மைதிலி எடுத்து வந்து தந்தாள்.

அந்த சின்ன பாக்கெட் நோட்டைப் பிரித்தான் பரத்.

"கருமம் பிடிச்ச டாடி! ஒவ்வொருத்தருக்கும் ஒரு கமெண்ட் வேற எழுதி வெச்சிருக்கார்" என்றாள் மைதிலி.

உள்ளே... இப்படி எழுதி வைத்திருந்தார் தயானந்தன்.

அகல்யா - இரண்டாயிரம் இவள் இதழ்களுக்கே சரியாய் போச்சு!

கஸ்தூரி - கண்ணல்ல கவர்ச்சி வலை - சிக்காதவன் அலி!

பவித்ரா - பெயரில் மட்டும்தான்

பவித்ரம். ஏராள கஸ்டமர்களாம்.

தாரா - விளக்கை அணைக்க வேண்டாம் எனும் ஒரே பெண்!

ஈஸ்வரி - இன்னொருத்தன் மனைவி. என்னைக்கு மாட்டிக் கொள்ளப் போகிறேனோ?

"மைகாட்!" என்றான் பரத். "சுசி, இதில உனக்கு ஒரு மோடிவ் தெரியலை?"

"யெஸ்! அந்த ஈஸ்வரியோட புருஷனுக்கு இந்த கள்ளத்தனம் தெரிய வந்தா அடுத்த நிமிஷம் பொண்டாட்டியையும் வெட்டுவான்! கள்ளப் புருஷனையும் வெட்டுவான்! கொலைக்குத் தூண்டற பெரிய துரோகம் இது!"

"இப்ப கேள்வி யார் இந்த ஈஸ்வரி? ஈஸ்வரியோட கணவன் யாரு? மைதிலி, உங்களுக்கு ஈஸ்வரின்னு யாரையாவது தெரியுமா?"

உதட்டைப் பிதுக்கினாள்.

"இது ஒரு புது ரூட் சுசி. நேரா தயானந்தனோட ஆபீஸ் போகலாம். அங்கே ஈஸ்வரின்னு யாராச்சும் வேலை பாக்கறாங்களான்னு தெரிஞ்சுக்கலாம்." என்றான் பரத்.

அத்தியாயம் : 15

மேனேஜர் கணபதியின் தலைக்கு மேலே புதிதாக வைக்கப்பட்டிருந்த தயானந்தனின் புகைப்படத்திற்கு புது

மாலை "அணிவிக்கப்பட்டு, ஊதுபத்தி கொளுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தது.

பரத் தன்னை விரிவாக அறிமுகப் படுத்திக் கொண்டு, "உங்க பாஸ் தயானந்தனுக்கு பெண்கள் விஷயத்தில் சபலம் உண்டுங்கிறது உங்களுக்குத் தெரியுமா?" என்றான்.

"பெரிய இடங்களில இதெல்லாம் சகஜம் சார்."

"அவருக்கு ஈஸ்வரின்னு ஒரு பொண்ணோட தொடர்பு இருந்திருக்கு. அவ இன்னொருத்தர் மனைவி. இந்த விவகாரமே கொலைக்கான மோடிவா ஏன் இருக்கக் கூடாதுன்னு ஒரு கோணம் யோசிக்கிறோம். உங்க ஆபீஸ்ல ஈஸ்வரின்னு யாராவது வேலை பார்க்கறாங்களா சார்?"

"இல்லை. பரமேஸ்வரின்னுதான் ஒரு பொண்ணு இருக்கு. ஆனா அந்தப் பொண்ணுக்கு இன்னும் கல்யாண மாகலை."

"இந்த ஆபீஸ்ல எத்தனை ஆம்பளைங்க வேலை பார்க்கிறீங்க?"

"எழுபத்தி நாலு பேர்!"

"அதில சந்தானம்னு யாராவது உண்டா?"

"சந்தானம்? இல்லை. நிச்சயமா இல்லை."

"சரி, அது பொய்ப் பேரா இருக்கலாம். இப்போ அதில கல்யாணமானவங்களை தனியாப் பிரிக்கணும். கல்யாணமான வங்கள்ல யாரோட மனைவி பேர் ஈஸ்வரின்னு விசாரிக்கணும்."

"கல்யாணமானவங்களை தனியாப் பிரிச்சிடலாம். அது நானே சொல்லி

...லேன். வைஃப் பெயர்கள் தெரியாது. அதை எப்படிக் கேக்கறது? இந்த மாதிரின்னு காரணம் சொல்லியா கேப்பீங்க? தர்மசங்கடமான விஷயம் இல்லை?"

"உண்மைதான். காரணம் சொல்லி விசாரிச்சாலும் சரி, சொல்லாம விசாரிச் சாலும் சரி, அலெர்ட் ஆயிடுவாங்க. வேணும்னே மாத்திச் சொல்லலாம்."

"இதுக்கு ஒரு ஐடியா இருக்கு" என்றார் மேனேஜர்.

"என்ன?"

"எங்க கம்பெனில சம்பளம் யாருக்கும் கேஷா தர்றதில்லை. செக்காதான் கொடுப்போம். அவங்கவங்க பேங்கில போட்டு எடுத்துக்குவாங்க. லோ எல்லோருக்கும் பல பேங்க்ல அக்க வுண்ட்ஸ் இருக்கும். அந்த அக்கவுண்ட்ஸ் துவங்கறப்ப அப்ளிகேஷன் பாரம்ல நாமினின்னு கேட்டிருக்கிற காலத்தில தங்கள் மனைவி பேரைத்தானே நிரப்பியிருப்பாங்க?"

"கை கொடுங்க சார். வொண்டர்ஃபுல் ஐடியா! யார் யாருக்கு எந்த எந்த பேங்க்குல அக்கவுண்ட் இருக்குன்னு எப்படி தெரிஞ்சிக்கிறது?"

"சிம்பிள். எங்க கம்பெனி அக்கவுண்ட் பேங்க் ஆஃப் இந்தியால. நாங்க அந்த பேங்க் செக்தான் சம்பளமா கொடுக் கறோம். எந்த பேங்கில கலெக்‌ஷனுக்குப் போட்டாலும் கிளியரன்சுக்கு இந்த பேங்குக்குத்தானே வரணும்? மேனேஜர் எனக்கு பழக்கம்தான். போங்க, நான் போன் பண்ணி சொல்றேன். ஹெல்ப் பண்ணுவார். முதல்ல கல்யாணமான

வங்களோட பேர்களை விஸ் பண்ணலாம்."

மேனேஜர் சுறுசுறுப்பாக சம்ப ரெஜிஸ்டரை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு தனி காகிதத்தில் சரசரவென்று பத்தொம்பது பெயர்களை எழுதிக் கொடுத்தார்.

"தேங்க்யூ சார்" என்று புறப்பட்டான் பரத்.

பேங்க் ஆஃப் இந்தியாவின் அந்தக் கிளையின் மேனேஜர் வரவேற்று குளிர்பானம் எல்லாம் கொடுத்து ஒத்துழைத்தார்.

அரை மணி நேரத்தில் அந்த 19 பேர்களுக்கும் எந்த பிராஞ்சில் எந்த பாங்கில் அக்கவுண்ட்ஸ் உள்ளது என்பதை தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

அதற்குப் பிறகு நியூட்டனிடம் வந்து விட்டார்கள்.

"சார், இந்த பத்தொன்பது பேங்குக்கும் நீங்க ஆள் அனுப்பி விசாரிக்கணும். யாரோட அப்ளிகேஷன்ல நாமினி பேர் ஈஸ்வரின்னு போட்டிருக்குன்னு தெரியணும். போலீஸ்ன்னா பேங்க்ல கோவாப்பரேஷன் அதிகமா இருக்கும்."

"செய்துடலாம். ஆனா இன்னும் விபரம் சொல்ல மாட்டீங்களா?" என்றார் நியூட்டன் சிரிப்புடன்.

"வந்துட்டேன். கிளைமாக்சுக்குப் பக்கமா வந்துட்டேன். உங்ககிட்ட ஒரு பொறுப்பு ஒப்படைச்சேனே, அது என்ன ஆச்சி?"

"கார் நம்பர்ஸ் தானே? விசாரிச்சாச்சு! அதில கறுப்பு அம்பாஸிடர் வண்டி ஒன்னே ஒன்னுதான். அந்த வண்டி யார்

பேர்ல இருக்குன்னு சொன்னா நீங்க ஆச்சரியப்படுவீங்க பரத்."

"யார் பேர்ல?"

"தயானந்தனோட பையன் சந்திரன் பேர்ல."

"மை குட்னெஸ்! இப்போ அவன்தான் அதை யூஸ் பண்றானா?"

"அதையும் விசாரிச்சுட்டேன். வண்டி அவன் கிட்ட இல்லை. தயானந்தனோட கம்பெனில ஆபீஸ் பர்ப்பஸுக்காக நாலு அம்பாசிடர்ஸ் இருக்கு. அதில ஒன்னா ஓடிக்கிட்டிருக்கு இந்த வண்டி. ஆபீசுக்கு வர்ற ஆபீசர்ஸ், கெஸ்ட்க்கு கொடுப்பாங்களாம். பெரிய பதவில உள்ளவங்களும் எடுத்துட்டுப் போவாங்களாம்."

உற்சாகமானான் பரத். "ஆக குற்றவாளி அந்த ஆபீசுக்குள்ளேதான் இருக்கான் சார். என் தியரியும் அதுதான். இந்த பாங்க்ஸ்ல ஈஸ்வரி பத்தி விசாரிச்சிட்டா நான் குற்றவாளியைச் சொல்றேன்."

"அப்படியா?" என்ற நியூட்டன், உடனே ஒரு இன்ஸ்பெக்டரை அழைத்து அந்தப் பொறுப்பைக் கொடுத்து விபரமாக சொல்லி அனுப்பினார்.

"கொஞ்சம் பாக்கி வச்சுக்கிட்டு மத்ததைச் சொல்லிடுங்களேன் பரத்" என்றாள் சுசிலா.

"நீ சொன்னா சரிதான்" என்ற பரத், "நியூட்டன் சார். இந்த கொலையில் குண்டை சூட்கேஸ்ல வச்சி கொண்டு வந்து தானும் செத்த ஆசாமி எங்களுக்குத் தெரியும். பேர் ரஞ்சித்குமார். அவனைத் தூண்டினது சந்தானம். அது ஒரு பொய்ப் பெயர். ரஞ்சித்குமாரோட பொருள்

களை ஆராய்ஞ்சப்ப எங்களுக்கு கிடைச்சது ஒரு பேப்பர் நாப்கின். ஒரு சின்ன டிக்கெட் துண்டுல பாதி. இதோ பாருங்க..." என்று இரண்டையும் எடுத்துக் காட்டி இரண்டைப் பற்றியும் விசாரித்ததை விவரித்தான் பரத்.

"என்ன பரத்! கோட்டை விட்டுட்டீங்களே நீங்களும்! இது பாதி டிக்கெட்னு நீங்க எப்படி தீர்மானிச்சிங்க? டிக்கெட்ல 'காண வாரீர்'னு அச்சடிப்பாங்களா? இது விளம்பர நோட்டீஸ்!" என்றார் நியூட்டன்.

"சரி, விளம்பர நோட்டீஸ்! வாட் ஈஸ் த டிஃபரன்ஸ்!"

"டிக்கெட்னு நினைச்சதால பாதி கிழிஞ்சிருக்கிறதா நினைச்சிருக்கிங்க பரத். இது நோட்டீஸ். கிழிக்கப்படலை. பர்ஃபெக்ட்டா கட் ஆகியிருக்கு. ஒரு பிரிண்டிங் பிரஸ்ல கட்டிங் மிஷின்ல கட் பண்ணிருக்காங்க. ஜெல்லின்னு சொல்வாங்க இதை. இந்த பேப்பர்ல அச்சு நகர்ந்து உக்காந்ததால பாதிப் பாதி வார்த்தைகள் இருக்கு."

"அப்படீன்னா பதினாறாம் தேதி ரஞ்சித்குமார் ஒரு பிரிண்டிங் பிரசுக்குப் போயிருக்கானா? அங்கே கிடந்த ஒரு வெட்டின துண்டு ஷூவில ஒட்டிக்கிட்டு வந்திருக்கா?"

"லாஜிக்கலி ஸ்பீக்கிங். தட் ஈஸ் ரைட்."

"அப்போ போன் எடுங்க" என்ற பரத், எஸ்.வி.சேகரை தொடர்பு கொண்டு, "சார், எட்டாம் தேதி வால்பையன் நாடகம் நடத்தினதா சொன்னிங்க. எந்த சபா சார்ன்னு கேட்டுக்கலை நான். ஸாரி டு டிஸ்டர்ப் யூ" என்றான்.

"அப்பாஸ் சபா!" என்றார் எஸ்.வி.சேகர். "யு வாண்ட் தேர் அட்ரஸ்?"

"போன் நம்பர் இருந்தாப் போதும்."

"செகரட்டரியோட போன் நம்பர் தர்றேன்."

சொன்னதை குறித்துக் கொண்டு, நன்றி சொல்லி வைத்து, செகரெட்டரியை அழைத்து, அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு, விளம்பர விபரம் சொல்லி, "அந்த விளம்பர நோட்டீசை நீங்க எந்தப் பிரஸ்ல அடிச்சீங்க?" என்றான் பரத்.

"அதுன்னு இல்லை. நாங்க எங்க சபா சார்பா எது அச்சடிச்சாலும் ஈஸ்வரி பிரிண்டர்ஸ்லதான் கொடுப்போம்."

ஈஸ்வரி! ஈஸ்வரி பிரிண்டர்ஸ்!

"அது எங்கே சார் இருக்கு?"

"தேனாம்பேட்டையில இருக்கு சார்."

"அந்த பிரிண்டர்சோட அட்ரஸ் சொல்லுங்க. போன் நம்பரும் சொல்லுங்க..."

இரண்டும் சொல்லப்பட, குஷியாகிக் கொண்டான்.

அடுத்து ஈஸ்வரி பிரிண்டர்சுக்கு போன் செய்து, "ஹலோ, நாங்க சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆபீஸ்லேர்ந்து பேசறோம். ஒரு சின்ன வெரிஃபிகேஷன். உங்க ஈஸ்வரி பிரிண்டர்சோட முதலாளி பேர் என்னங்க?"

சொல்லப்பட்ட பதிலில் அசந்து போனான் பரத்.

போனை வைத்து விட்டு, "நீங்க போலீஸ்ல விசாரிக்க அனுப்பிச்ச இன்ஸ்பெக்டர் வரணும்னு அவசியமில்லை சார். வாங்க, நாம போய் குற்றவாளியை அரெஸ்ட் செய்துட்டு வந்துடலாம்" என்றான்.

தயானந்தனின் கம்பெனி அலுவலகத்தின் மேனேஜர் அறைக்குள் நியூட்டன், பரத், கவிதா நுழைந்தார்கள்.

"சார், உங்க உதவிக்கு ரொம்ப நன்றி. ரஞ்சித்குமாரை கருவியா பயன்படுத்தி தயானந்தனை கொலை செய்ய பிளான் போட்டது யாருன்னு நாங்க கண்டுபிடிச்சிட்டோம்."

"யாரு?"

"நீங்கதான்..."

மிரண்டார் மேனேஜர் கணபதி.

"பத்தொம்பது பேர்ல சாமர்த்தியமா உங்க பேரை சேர்க்காம விட்டுட்டீங்க சார் நீங்க. கறுப்பு அம்பாஸிடரை பயன்படுத்திருக்கீங்க. ஹோட்டல் விக்டோரியா போயிருக்கீங்க. உங்க மனைவி ஈஸ்வரிக்கு தயானந்தனோட தொடர்பு உண்டு. ரஞ்சித்குமார் கிட்ட சந்தானம்னு ஒரு புதுப்பேர் சூட்டிக்கிட்டு பழகினீங்க. இவ்வளவு சொல்றோம். இனிமேயும் நீங்க மறுக்கப் போறீங்களா?"

சில நிமிடங்கள் மௌனமாக இருந்த கணபதி சொன்னார்.

"ஆமாம். எல்லாத்தையும் நான்

ஒப்புக்கறேன். என் முதலாளிக்கும் என் மனைவிக்கும் உள்ள தொடர்பு எனக்குத் தெரிஞ்சதும் நான் கொதிச்சேன். என் மனைவியை வலுவில சண்டை போட்டு அவ அம்மா வீட்டுக்கு அனுப்பி டைவர்ஸ் நோட்டீஸ் அனுப்பிச்சேன்.

தயானந்தனை என் மேல் பழி வராம பழிவாங்க நினைச்சேன். அப்போ அவங்க ஆபீஸ்ல நடந்த இன்ட்டெர்வியூவில ரஞ்சித்குமார் கலாட்டா செஞ்சான். அவனை கருவியா தேர்வு செஞ்சேன். அவன் ஜெயில்லேர்ந்து வந்ததும் நான் என்னோட பேரையும், அடையாளங் களையும் மாத்திக்கிட்டு அவனை சந்திச்சேன். போதைப் பொருள் கை மாத்தற தொழில் மாதிரி அவனை நம்ப வச்சேன்.

சூட்கேஸ்ல ஃபைல்ஸ் போட்டு ஆடிட்டருக்கு கொடுத்தனுப்பிச்சேன். அவன் போதைப் பொருள்னு நம்பினான். ஆடிட்டர் 'ஜி.எம்.'னு உளறிட்டார். கேட்டான். நான் கிரேட் மைண்ட், அது இதுன்னு கப்ஸா விட்டேன். அவனுக்கு கடைசி வரைக்கும் டவுட் வரலை. நான் ஏற்கனவே அரவங்காட்ல வெடிமருந்து கம்பெனியில கொஞ்ச நாள் வேலை பார்த்தேன். அதனால நானே அந்த வெடிகுண்டை தயாரிச்சேன். சூட்கேசை திறந்தா வெடிக்கிற மாதிரி செட்டப் செஞ்சி அவனை நிருபரா மாத்தி தயானந்தன் கிட்ட அப்பாயின்ட் மெண்ட் வாங்கி அனுப்பி வச்சேன். எங்கே தப்பு செஞ்சேன்னு தான் புரியலை."

"பேர் மாத்தினீங்க. காணா மாத்திருக்கணும்! ரஞ்சித்குமாரை உங்க பிரஸ்ஸு"க்கு வரவழைச்சிருக்கக் கூடாது. நீங்க செய்யாத ரெண்டு தப்பு ரஞ்சித்குமார் பேப்பர் நாப்கினை கிழிச்சி போடாதது. தயானந்தன் உங்க மனைவி பேரை குறிப்பில எழுதி கமெண்ட் வேற எழுதி வச்சது." என்றான் பரத்.

"அதுசரி, யாருமே எந்தத் தப்பும் செய்யலைன்னா பின்னே எப்படித்தான் குற்றவாளியைப் பிடிக்கிறது?" என்று சிரித்த நியூட்டன், "அதுசரி, இறந்தவன் ரஞ்சித்குமார்னு எப்படி உங்களுக்குத் தெரியும்?" என்றார் பரத்தைப் பார்த்து.

"குற்றவாளியைப் பிடிச்சாச்சு. அதனால பலராமனுக்கு பயமில்லை. அதனால சத்தியத்தை உடைக்கலாம். அது வந்து சார்... பலராமன், பலராமான்னு எனக்கு ஒரு கோழை ஃபிரண்டு" என்று ஆரம்பித்தான் பரத்.

"இந்த பிளாஷ்பேக் கொஞ்சம் போர்சார்" என்றாள் சுசிலா.

கணபதி கைதான பிறகு...

பரத் அங்கிருந்தே மைதிலிக்கு போன் செய்தான்.

"ஸாரிங்க. உங்கப்பாவோட அந்தரங்கம் வெளில வரக் கூடாதுன்னு நினைச்சீங்க. ஆனா கொலைக்கு அதான் அடிப்படை. அதனால தவிர்க்க முடியாம அந்தரங்கங்கள் பத்திரிகைகள்ல எல்லாம் வரப்போகுது. கொலை மூலவர் உங்க மேனேஜர் கணபதியை அரெஸ்ட் செய்தாச்சு. நீங்க உங்க காதலன் பூபதியை

முழுசா நம்பலாம். அரைகுறை நம்பிக்கையோட காதலிக்கிறது ரொம்பத் தப்புங்க"

வெளியில் வந்து காரில் ஏறிக் கொண்ட பரத், "இன்னும் ஒரே ஒரு வேலை பாக்கி இருக்கு" என்றான்.

"என்ன?"

"அந்த அனுராதாவுக்கு நேர்ல போய் நன்றி சொல்லிட்டு, அப்படியே..."

"அப்படியே?"

"ஐஸ்க்ரீம் சாப்பிட்டுட்டு வரணும்..."

"ராஸ்கல்!" என்று அவன் வயிற்றில் குத்தினாள் சுசிலா. பொய்யாக வயிற்றைப் பிடித்துக் கொண்டு அவள் மேல் சாய்ந்தான் பரத்.

(முற்றும்)

<u>பின்குறிப்பு-1</u> :

ஆகவே பிள்ளைகளே! யாராவது புதிதாக வந்து நண்பனாக சேர்ந்து குறுக்கு வழியில் முன்னேற வழி சொல்கிறேன் என்று சொன்னால் அதை நம்பக் கூடாது.

<u>பின்குறிப்பு-2</u> :

இப்படி ஒரு அற்புதமான நீதி கதையில் சொல்லி இருப்பதால் சாகித்ய அகாடமி பரிசுக்கு சிபாரிசு செய்யக் கோருகிறேன்.